

LAINESURF

KÄSITÖÖ SURFILAUAD

DJ KARINSMATIC

MUSASOOVITUSED

SURF 2017

OLÜMPIATÜDRUK INGRID PUUSTA

KEENIA JA TENERIFE

REISIKIRJAD

JÄÄSURF

Eesti Purjelaualiit

EESTI LOHESURFILIIT

#oneill #kalipso.ee #firstnameinthewater
#sincethebeginning #wetsuitpioneer

@kalipso.ee

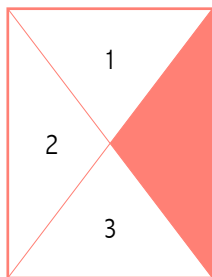
[http:// www.kalipso.ee](http://www.kalipso.ee)

SISUKORD

ALOHA!

- 4** Olümpiatüdruk Ingrid Puusta
- 11** Surfvürtsine Tenerife
- 14** Roosisaare surfiklubi Võrumaa järvede vahel
- 17** Lauameister Guido Valickis
- 20** Ise tehtud SUP
- 22** DJ Karinsmatic
- 24** SURFIKALENDER 2017
- 27** Eksootiline Keenia
- 31** Surfikoolitajad
- 35** Staatus: teamrider
- 38** Kes ei tunne Boris Ljubtšenkot?
- 40** Jääsurf
- 44** Lainesurf Eestis

Esikaane fotod

1. Raul Harro

2. Jaanus Lemmo

3. Andrei Pertov

Koostanud: Annika Valkna

Kujundanud: Annika Valkna

Trükk - AS Pajo trükkikoda www.pajoprint.ee

Hoiad käes 2017. aasta Eesti surfi ajakirja. Tõenäoliselt leidsid selle mõnest Eesti surfiklubist või said kaasa oma surfiostuga. Kui sa varasemalt pole seda ajakirja näinud, siis lühidalt on tegemist iga-aastase Eesti Purjelauliidu ja Lohesurfilliidu poolt välja antava perioodikaga, kust leida teavet Eesti surfikoolitajatest, suvisest sündmuskalendrist ning kus on sees persoonilood huvitavatest surfaritest, kes ühel või teisel moel oma surfi-tegemistega silma paistavad.

Avaloos vaatame tagasi möödunud olümpia-aastale, kus Eestit edukalt esindanud Ingrid räägib oma olümpialoo vaatega minevikku ja ka tulevikku. Ingridi suurepärasest tulemusest räägime vähemalt sama kaua kui ta ise selle nimel tööd on teinud. Kui kaua see täpselt on, seda võib aga uurida leheküljelt 4

Lisaks on lugu uljaspäisest Borisist, kuldsete kätega Gvidost ning melomaanist Karinist. Kiikame sisse ka talvisesse jääsurfi maailma ja uurime põgusalt lainesurfi võimalikkust Eestis.

Kuigi osade surfihuntide hooaeg 2017 avati jaanuari esimeste päevadega, siis julgen arvata, et enamus ootab ajakirja ilmumise ajal veel kannatlikult tingimuste paranemist. Või kui ei jõua ära oodata, läheb näiteks reisile. Selles ajakirjas on kaks reisikirja: Tenerife (lk 11) ja Keenia (lk 27) Loodetavasti kinnitavad need lood aastaringse surfi võimalustest Eesti surfarile.

Kalender ajakirja keskel ütleb, et Surfilaager toimub sel suvel Valgerannas 13.-16. juulil, kus ootan kohtumist kõigi uute ja vanade surfihuvilistega.

Ilusat surfisuve,
Annika Valkna, EST-14

INGRID PUUSTA

Foto: Joosep Martinson

OLÜMPIA- TÜDRUK

Tekst: Annika Valkna

Kes Eesti purjelauamaastiku esinumbrit Ingridit ei tunne, siis lühidalt on 26-aastane neiu meie ainus naispurjelaudur, kes on osalenud kahtedel järjestikustel olümpiamängudel: 2012 Londonis ja 2016 Rio de Janeros. Seejuures tõi ta Londonist koju 15. koha ja Riost suurepärase 11. koha. Need on läbi ajaloo eestlaste parimad surfitulemused olümpiamängudelt.

Käesoleva artikli kirjutamise ajal valmistub Ingrid juba järgmisteks olümpiamängudeks, mis toimuvad 2020 Tokyos – ta osaleb maailmakarikavõistlusel Palma de Mallorcal. Seda artiklit võib võtta päevikuväljavõttena, sest Ingrid jutustab siiralt nii rõõmsamate hetkedest kui ka raskematest valikutest, millega tal viimase 8 aasta jooksul on olnud vaja rinda pista. Ehk leiab mõni noor olümpiahuviline Ingridi loost motivatsiooni ja pealehakkamist, et samuti võtta see teekond jalge alla. Loomulikult algab kõik ikka algusest.

Sportlikud eeldused

Väiksenä, kui elasin Märjamaal, siis vaatasin olümpiamänge sõbranna juures. Tema isa oli suur spordifänn, ise tegelesin siis korvpalliga, ega osanud unistada olümpiamängudest. See unistus tekkis minus alles 16 aastasel, kui olümpiatee leidis minu. Selline hiline start on võib-olla ka põhjuseks miks vahel võib kaduda usk iseendasse, et tegelikult olen suuteline esimese grupiga sammu pidama ja ka võitma. Samas võib see lihtsalt olla ka vabandus, et oleks mõni tagavaraks võtta, sest alati ei lähe hästi. Praeguseks olen oma suure unistuse täide saatnud juba kaks korda ja ootused iseendale on kasvanud.

Kuidas kasvada sportlaseks?

Minu loo juures on naljakas see, et valides purjelaua lootsin vabaneda võistlemisest ja sellega kaasnevast ärevusest, mida olin kogenud korvpalli mängides. Alati enne korvpallivõistluseid tundsin seda pinget, mis viis mu mugavustsoonist välja. See oli peamine põhjus miks lõpetasin pallimängu ja hakkasin surfama. Õde tegeles sellega ja kõrvalt vaadates oli surf lihtsalt lõbus, et teen millal tahan.

Surfiga alustasin Piritas purjelauakoolis 2006 aastal, alguses toimus niisama vees suplemine ja surfikamadega mängimine, mis aga ei kestnud kaua. Sama hooaja keskel olin juba Techno293 peal ning oma viimase Eesti meistrivõistluse etapi lõpetasin tüdrukutest esimesena. Pärast Techno293 klassi hakkasin sõitma RS:X ehk olümpiavarustusega, kuna kõik mu sõbrad surfiklubist jätkasid RS:Xil ning nendega koos trenni tegemine ja võistlemine oli lõbus. Nii möödusid mu suved treenides Piritas surfiklubis, tekkisid sõbrad surfiklubist, kellega ka vaba aega veeta.

Olin taas seotud võistlemisega ja enda teadmata tõsisemalt kui eales varem, sest purjelauavõistlused on kujunenud närvesöövaks kui üks korvpalli mäng. Võistlus kestab tavaliselt 5-6 päeva, selle aja jooksul on võimalik iga merel tehtud liigutust analüüsida enda peas ja mõelda, mis oleks läinud teisiti kui oleksin manöövri tegemata jätnud või vastupidi. Vahel on raske võtta iga päeva kui uut ja proovida vältida rajal vigu või võtta iga sõitu värskena. Võistlusnädal on üks kõige närvesöövam osa kogu olümpiakampaaniast. Selle pingega peab harjuma, mis aga ei tähenda, et see kergemaks läheks. Kui

ma milleski võistlen, siis tahan ikka olla esimene, ega mulle kaotamine ei meeldi. Ma ise arvan, et see võidujanu on mind ka olümpiani viinud.

Esimesed võistlused

Algusaastatel oli varustuse hankimine üsna raske. Mul endal suuri fonde varustuse ostmiseks polnud. Õnneks leidsin treeneri kaasabil võimaluse, kuidas osta uus poom ning käia talvel treeninglaagris Hispaanias, Cadizis.

Minu esimene suurvõistlus oli Sitsiilia 2008 juuniorite EM, kus eesmärk oli mitte viimaseks jääda. Esimestel võistlustel oli üliiraske, iga võidetud positsioon andis innustust. Viimaste sekka jäämine mõjus mulle järjest suurema motivatsioonina ja pani mind rohkem tööd tegema. Esimesed eesmärgid olid lihtsad: et jõuda fliidile järgi, et sõidaksin grupis sees, mitte nii kaugel, et ei näe esimesi lõpetamas.

Teine suurem võistlus oli juuniorite MM Aarhuses, kus tuul puhus iga päev. See oli tol ajal minu nõrk koht, kuna ma ei osanud uimega kõrgust võtta. Minu õnneks oli seal veel mõni noor ja õbluke, kes ei kannatanud tugevat tuult, seega lõpetasin oma esimese MM aktsepteeritava 11. kohaga. Usun, et minu olümpiateekond poleks algust saanud kui mina ja mu treener Jaak poleks nii head koostööd teinud. Jaak oli see inimene, kes suunas mind võtma sihiks olümpiat. Lõpuks ma Londoni olümpiamängudeni jõudsin.

Olümpiasportlase elustiil

Ma ütleksin, et purjelaudurina meil ei ole ohverdusi, vaid on valikud, mida peame tegema. Selle spordialaga saaks tegelda ka mugavamates tingimustes, aga ma pole kindel kas oleksin siis võistlustel kõrgemale positsioonile tõusnud. Üks, mis sellise elustiiliga on kaasnenud on see, et ülikooliaeg on veninud kaks, varsti isegi kolm korda pikemaks kui tavaliselt. Kõik minu reisirõõmu on seotud ainult surfamisega ja puhkuseid ei eksisteeri, seejuures pole olnud võimalik veeta niivõrd palju aega oma perekonnaga, kui mulle meeldiks. Samuti pole mul olnud võimalik tööl käia, mis tähendab, et klassikalised tegevused

nagu enda kodu soetamine või töölise karjääri edendamine jääb tuleviku probleemiks.

Samas ma ei tunne, et oleksin millestki ilma jäänud. Õpin ülikooli magistrantuuris molekulaarse biokeemia erialal, oskan hästi oma aega planeerida, oman enesedisipliini jm. Lisaks olen saanud tegeleda alaga, mis mulle meeldib ning palju maailmas ringi reisinud. Tänu olümpiale olen tutvunud inimestega üle kogu maailma ning näinud palju erinevaid riike. Olen tutvunud erinevate kultuuridega ja aina rohkem tunnen reisides, kui väike on veel minu maailm.

Usun, et kõike on võimalik selle nelja, kaheksa või kaheteistkümnepäevase tsükli jooksul teha. Peab olema hea planeerija ja disiplineeritud sellest kinni hoidma. Õppimine ning muude hobidega tegelemine olümpiatsükli jooksul on samuti võimalik. Olen seda meelt, et kes rohkem teeb, see rohkem jõuab.

Reisimine

Ingrid on reisinud Euroopas, Aasias, Aafrikas ning nii Põhja- kui Lõuna-Ameerikas. Reisisihtideks on olnud kahel korral USA-Miami, neljal korral Brasiilia-Rio de Janeiro, veel Iisrael, Lõuna-Aafrika Vabariik-Kaplinn ja Langeban, Omaan, Araabia Ühendemiraadid-Abu Dhabi, Egiptus-Dahab, Türgi-Cesme ja Austraalia-Perth(kus muuseas kohtas ka oma praegust elukaaslast ja treenerit Matthewd).

Eroopast nt Itaalia-Sitsiilia, Rootsi-Sandham ja Gotland, Norra, Inglismaa-London ja Weymouth, Hispaania-Cadiz, Palma, Santander ja Tarifa, Prantsusmaa-Hyeres, Marseille, La Baule ja Brest, Saksamaa-Kiel, Holland-Medemblik, Bulgaaria-Burgas, Poola-Sopot ja muidugi lähinaabrid Soome ja Läti.

Sportlik päevakava

Ühe olümpiasportlasest purjelauduri eluviis on minu arvates väga mõnus. See kindlasti ei tähenda niisama *chillimist* aga spordi mõttes teeb asja ägedaks see, et füüsilise vormi parandamiseks teen mitmeid teisi spordialasid. Purjeladuri kava on enamasti väga vaheldusrikas. Väga nauditav on treening on maanteerattaga, mida harrastame mitmendat aastat järjest Palma de Mallorcal, kus toimub maailmakarika etapp ja pikem kevadine treeninglaager. Samuti on võimalus kasutada nn väikest varustust juhul, kui tuul on liiga tugev RS:X jaoks või siis, kui päeva teine treening võiks olla fun. Selle kõige juures ei saa ära unustada jõusaali, mis on vahel kui minu teine kodu. Kõige olulisem sellise eluviisi juures on see, et mul on võimalus veeta suur osa oma ajast värskes õhus (loodetavasti soojas, päikselises kohas) ja tutvuda paljude teiste lähedate purjelauduritega. Kogu see maailmas reisimine on mind palju õpetanud ja avardanud mu maailmavaadet. Mul oleks väga kahju, kui ma ei oleks seda teha saanud.

RS:X monotüüp klass

RS:X purjelauakomplekt, mida kasutati esmakordselt 2008 Pekingi olümpiamängudel on monotüüp klass. RS:X-i varustuse näol võib näha kompromissi traditsiooniliste Raceboard ja Formula klasside vahel. Mehed kasutavad purjesuurst 9,5m² ja naised 8,5m². Laud on sverdiga ja selle maht on 220 liitrit, lubades sportlasel seda edukalt kasutada tuulevahemikus 3-30 sõlme.

Monotüüpklassi idee seisneb selles, et kõikidel võistlejatel on varustuse osas võrdsed tingimused - ühesugused laud ja purjed. Kui varustus on identne, loevad võistlustel sportlase isiklikud võimed. Ei ole kahtlust, et selles klassis esineb purjelaul purjetamise kõrgeim sportlik tase.

Rõõmuhetked ja raskemad hetked

Olümpiatsükli ajal teevad mind kõige õnnelikumaks need korrad, kui näen, et tehtud töö kannab vilja – eks ole see kõigil sportlastel sama. Suurimad rõõmuhetked olid Santanderis 2014, kui tõin esimese spotlasena Eestile olümpiapääsme. Teiseks võiks pidada olümpia proovivõistlust, kui lõpetasin seitsmendana, mis oli ka hetk, kui olin kõige lähemal esimestele sõitjatele.

Jah, vahel tuleb ette ka raskemaid hetki, kui lihtsalt ei lähe nii nagu olen oodanud või tean, et olen võimeline palju rohkemaks, aga pea ja keha ei tee koostööd. Selliseid hetki, kus haletsen ennast ja tahan kõik lõpetada ja alla anda, aitab mööda saata aeg ja teadmine, et ka mul on olemas need oskused ja võimed, et olla esimene. Vahel olen enda peale nii vihane, et lähen aina tugevamalt vee peale treenima.

Teinekord juhtub, et pean tegelema kooliga ja samal ajal keskenduma treeningutele. Seal vahel võib tekkida mingi lühis ja kokkuvõttes võivad mõlemad minna vett vedama.

Olümpia 2012 ja olümpia 2016

Esimene ja teine olümpia erinesid teineteisest kui öö ja päev. Esimesel korral oli kogu meeleolu nii rabav, et alguses unustasin võistlemisele mõeldagi. Kui aga võistlus algas, siis olin nii närvis, et hommikuti ei tahtnud toit alla minna. Mulle endale tundus lõpuks, et kuna olin nii närvis, siis osalt seetõttu sõitsin ka hästi.

Rios oli kogu fookus ainult võistlusel ja kõik muu teisejärguline. Avatseremoonia oli mulle juba tuttav ning kogemus hoopis teine. Esimesel korral Londonis tahtis rõõmust pisar silma tulla, kuna ei uskunud, et olen seal staadionil ja võtan sellest kõigest osa. Sinna jõudmine oli lihtsalt imeline. Rio de Janerosse minnes olid mõtted teistsugused. Sinna jõudmine oli loogiline jätk ja eesmärgiks vähemalt 10 koht. Lõpetasin 11. kohaga ja olin oma tulemusega väga rahul, kuna edastasin paljusid võistlejaid, kellega varasemalt olin pigem võrdne.

Kui kirjeldan elu olümpiakülas ja võistlussadamas, siis õhkkond nendes kohtades

on väga erinev. Külas on festivali tunne. Sportlased on kogunenud, et enda oskusi näidata aga samas ka osa võtta kogu olümpiaga kaasnevast. Sadamas on kõik justkui omas maailmas ja väga palju teineteisega ei suhelda. Kogu võistluspinge ja ootused kasvavad olümpiaga ning on oht peas üle mõelda ja siis ei suudeta oma oskuseid vee peal realiseerida. Nagu eelnevalt mainisin, siis purjetamine ühe nädala jooksul on väga stressirohke ning olümpia ajal see sajakordistub. Selleks valmistutakse vaimselt ja füüsiliselt ju 4, 8, 12 või isegi enam aastaid.

Tokyo 2020

Olen otsustanud kaasa teha järgmise olümpiatsükli, sest tunnen, et mul on veel aega ja ka võimeid, mida arendada. Usun, et olen võimeline sõitma veelgi kõrgematele kohtadele.

Palju tuge olen saanud koostööpartneritelt Alumetall, Sportland, Sparta Spordiklubi, Scienceinsport, Racing team Sugar, Avocado design, Rae vald, Harjumaa Spordiliit ja Eesti Purjelaualiit. Kõige suuremaks toeks on Eesti Jahtklubide Liit ja Eesti olümpiakomitee.

Olen väga tänulik oma toetajatele ja fännidele, tänu kellele tunnen, et minusse usutakse ja minu tegevusi toetatakse. See annab särtsu juurde, et edasi pusida.

Kokkuvõttes võib öelda, et purjelauduriks võib kasvada igaüks, kes selles alas endale midagi leiab. Ei ole takistuseks merest kaugel elamine või mõne teise spordialaga tegelemine. Nagu Ingrid on tõestanud, võib purjelaua kui spordiga alustada ka tippspordi jaoks küllaltki hilises eas ja kõrgeimate eesmärkide saavutamiseks on vaja sihikindlust, kõvasti tööd ning toetavaid sõpru ja perekonda. Tänaसेks lõppenud Palma de Mallorca maailmakarika etapi lõpetas noor neiu tubli 7. kohaga ning tõenäoliselt ei ole see ta saavutuste tipp. Nagu ta isegi ütles, siis motivatsiooni ja soovi edasi pürgimiseks on, ning meil, fännidel, tuleb ainult pöidlaid hoida ja jõudu soovida, jäädes ootama 2020 Tokyo olümpiamänge!

CAPTURE DIFFERENT

HERO 5 session

CHDHS-501

€359,99

HERO SESSION FLOATY

ARFLT-001

€29,99

THE HANDLER

AFHGM-001

€39,99

NÜÜD SAADAVAL: **SURF HOUSE**

UUS, OODATUD KANE'S

POMELO-KARAMELLI

KEEP IT
TASTY

SURFIVÜRTSINE TENERIFE

Tekst: Önnela Urb

Fotod: John Carter/PWA

Eestlaste eelistatuim talvise puhkuse sihtkoht-piisavalt kaugel, aga siiski mõnusalt lähedal. Kanaari saared on Euroopa kõige lõunapoolsem saarestik, mis ka surfarites midagi liikuma paneb, pakkudes stabiilselt lainet ja tuult aasta läbi. Viimast kinnitab ka see, et Tenerife väikeses külas nimega El Médano harjutavad ja elavad PWA slaalomi võistlejad ning El Médano lahe teises küljes, El Cabezos, maailma tasemel wave'i sõitjad. Tippudest võib kohata nii Alex Mussolinit, Andrea Cuccit, kui ka kohalikku kuulsust lendkala (jah, lendkala! Sõidu, mis on ise piisavalt põnev, teevad värvikavamaks lendkalad, kellega saab lainesõidu eesõigust harjutada. Mussolini lihtsalt vingerdab palju kiiremini eest ära, veel..).

Nagu vihjatud, on El Médanos merd igale maitsele. Olenevalt ilmast ning asjade kokkulangevusest, võib kohata merd, mis on tuuliselt sile, lainetav või väga lainetav. Üldjuhul on El Médano laht piisavalt lainetav. Kalda-alune lainemurd on Eesti tingimustest tugevam, kuid ei midagi ületamatut: lained on olemuselt lauged, ega kuku pea kohal kokku, mida võib juhtuda näiteks Väänas keset lahte. El Médano lahe kõrval, nii lähedal, et võib asjad ühest lahest teise kää otsas kohale vedada, asub El Cabezo, mis on puhtalt lainesõidu koht ning kuhu tasub minna kogenumal surfaril. Eelduseks võiks olla oskus lainte ning kividega, mida hellitavalt kutsutakse Godzilla'ks, ringi käia ja seda piisava loovusega. Kui oskusi jagub, tullakse sealt koju silmad helendamas ning väga jutustamisaltina.

Muidugi ei piirdu õige surfireis ainult surfiga. Tenerifel on võimalik harrastada tavalist surfi, matkamist, rattasõitu, kultuuri, sööki – võimaldades saart kogeda mitmekesisemalt ning vaheldusrikkalt. Kindlasti tasub käia otsimas ilusaid vaateid ja ekstreemseid matkaradu vulkanilistes mägedes, kus mõned rajad kulgevad kalju serval ning vahelduvad koobastega. Tasub käia hõredaõhulist El Teidet kogemas ja imestada, kui tihti on tarvis kõnnakut aeglustada ja peatuda. Kindlasti tasub külastamist maailma parimaks veekeskuseks valitud Siam Park koos omapärase Taist inspireeritud keskkonnaga.

Lisaks kõigele on Tenerife koht

elunautlejatele ja päikest armastavatele reisijatele, sest saare lõunaosa on päikesega eriti lahke. Mäed hoiavad pilvi endale ning lauge ja mereäärne El Médano, asudes mäest parajalt eemal, jääb pilvituks. Seega kanaaride vääriiline päikesepuhkus koos vulkaaniliste randadega pakub soovijale ka paraja koguse adrenaliini.

PWA wave Tenerifel

El Medanot peetakse Tenerife surfi-pealinnaks. Surfikuttide, -perekondade ja uus-hipide ajastu muudab linnakese üldise atmosfääri sumedaks ja sõbralikuks.

Igal aastal augusti alguses toimub seal üks purjelauasurfi suursündmus, kui linnakesse maandub PWA tuuri lainesõidu võistlus. Mõõtu on võtmas kõik tipud. Näeb kõige radikaalsemat lainesõitu, mida maailma surfiskene pakkuda võib. Hüpped on peadpöörítavalt kõrged ning lainesõit terav. Mitte keegi ei jää rannal rahulikuks, kogu surfirööm kandub ka pealtvaatajateni, kes on kogunenud ässade sooritusi vaatama. Kohal on nimed nagu Victor Fernandez, Alex Mussolini, Thomas Traversa ja naistest kaksikud Iballa ja Daida Moreno.

<http://www.pwaworldtour.com>

PWA stiilinäide
Tenerifel

Varustus kohapealt või kaasa

El Médano surfireisi teeb eriti nauditavaks võimalus rentida varustust kohapealt. Kui muud reiseid on jätnud mulje, et kõik renditav on räbal ja kergesti purunev, siis Tenerifel on rendis sama aasta varustus ning seda on piisavalt, et testida erinevaid brände ja mudeleid. Hea on tunnetada tehnoloogia erisusi ja iseärasusi. Miks mitte valida endale välja just seal järgmine surfilaud? Ja hind, rendi hind, ei pane seejuures minestama.

Otselennu puhul võib kaasa võtta isikliku surfivarustuse, millele olenevalt lennupileti tingimustest võib esineda väike lisatasu. Lennujaama minnes tasub taksojuhile märkida, et palun hommikuks kõige suuremat bussi (taksojuhi enda sõnul, plaanis ta esialgu tulla

väiksema sõidukiga, kuid võttis siiski suurema). Tenerifele jõudes peab jaguma kannatust pagasi- ja taksoriivis seismiseks, kuigi see oleneb ka maandunud lendude hulgast. Lõpuks kohale jõudes, oma asju kokku pannes ja seeläbi merele minekuks valmistudes, mõistsin, et kõik see vaev on end ära tasunud! Kohe esimesest triibust teadsin, mida sõidust oodata ning kuidas varustus töötab, rääkimata sellest, et keegi ei keela päikeseloojanguni ennast surfama “unustada”.

Parim hetk reisi juures on, et endale seatud eesmärgid saavad täidetud, arengus on astunud samm edasi. Kodus olles võib avastada, et olen ise osavam, õnnelikum, puhanum ja sammun ootusärevana vastu uuele surfi-aastale.

Eespool El Cabezo laht
tagapool El Medano laht

Siam Park Tenerifel

Siam Park on mitmete reisijuhtide ja -portaalide poolt tunnistatud üheks maailma parimaks veepargiks. Sellest võtavad oma osa ka purjelaudurid, kes suvise PWA lainesõiduvõistluse ajal võtavad mõõtu ka tow-in võistlusest tehislaine basseinis. Publikule on selline vaatemäng kahtlemata harukordne elamus.

LAUAPARANDUS.EE BREAKBOARD

-Veespordilaudade
hooldus ja remont
-Eritellimustööd
komposiitmaterjalidest

Surfikoool.ee

Photo: Patrick Abner
Spot: Essaouira
Rider: Kris

Koolitused(purjelaud, SUP) / Rent(purjelaud, SUP) / Üritused ettevõtetele
Konverentsid / Privaatpeod / Sünnipäevad / Lastelaagrid / Surfireisid

Info: +372 56 68 4441 / surfifoto@gmail.com

ROOSISAARE

SURFIKLUBI VÕRUMAA JÄRVEDE VAHEL

Tekst: Alar Telk

“Aasta on 2009, olen täiesti juhuslikult sattunud Surfilaagrisse. Raoul on andnud esimesed õpetussõnad, mind lauaga vette tõuganud, ning juba tunnengi, kuis olen surfipisikuga nakatatud. Aga mis edasi? Tunnistan endale, et ei tea purjelauandusest mitte midagi, (ja sellel on üsna kindel seos sellega, et elan kõikidest surfikohtadest paarisaja kilomeetri kaugusel) aga ei taha seda omaks võtta. Kelleltki pole abi ka küsida, ei mentaalset ega praktilist, kuna kohalik lõunaestlane on minuga samas paadis ja ei tea samuti tuhkagi.”

Kuidas leidis kauni nimega Roosisaare surfiklubi koha Eesti ühes lõunapoolseimas linnas? Eks ikka ehteestlaslikul “teeme ära!” moel, kui Võrumaa mehed otsustasid leida võimaluse hädavajaliku surfivarustuse hankimiseks. Kirjutati kodanikualgatuslik kogukonnale suunatud projekt, mis pani teisedki kohalikud uskuma, et surfamiseks ei pea elama rannikul ning, et uudishimu rahuldamiseks piisab mageveekogust ja rahulikumast tuuleiilist.

Esimene algajatele mõeldud varustus osteti küll vastu talve, mistõttu tuli pikalt oodata, enne kui varustuse muruplatsile sai vedada. Meestele üllatusena selgus, et pelgalt soojast ilmast ei piisa, et välja mõelda, kuidas see kupatus kokku käib. Õnneks ei ole Võru Tartust väga kaugel, mistõttu kutsuti appi Tartu Tom, kes aitas varustusega tutvuda ja tegi ka teistele huvilistele sellekohase koolituse. Kui endal oli purjelaua sõit selge (loe: esimesed meetrid vaevaliselt läbitud), siis korraldati oma kodukootud klubi kaudu ka kohalikele esimesed purjelauasõidu koolitused.

Koostöö esimese koolitaja Tomiga osutus igal juhul tulemuslikuks, kuna uuel hooajal selgus, et huvilisi on rohkemgi. See innustas tegijaid – tõsi – ise veel õppides, ka teisi juhendama. Kuigi põlve otsast asjade tegemine on alati põnev, siis juhendamist otsustati tõsisemalt võtta. Eesti purjelaualiidu abil koolitasime oma klubi inimesest ka ametliku purjelaua instruktori. See koolitus saigi üheks murdepunktiks, mis aitas oluliselt paremini mõista, mis infoga algajat purjelaudurit varustada

ning kuidas ta kõige tõhusamini esimeste eduelamusteni juhendada.

Soojad suveilmad koos puhta ja sooja järvevee ja rahuliku keskkonnaga pakuvad mõnusat ajaveetmise võimalust. Hea tuule korral tekib ka seal korralikke ja ootamatuid väljakutseid. Tänaoleks ollakse pisut kogenumad ja kuigi sisemaal surfamine tähendab päris palju tuule ootamist, ei tähenda see, et väiksema tuulega seilamine ei too naeratust näole. Sobiva tuule puudumise korral saab Roosisaares “aja maha” võtta SUPiga ringi seilates ning Lõuna-Eesti järvesid ja jõgesid avastades.

2017. hooajal toimuvad sündmused

24. juuni

„Purjelaua ja aerusurfi laupäev Roosisaarel“

8. juuli

SUP EMV 2. etapp

Roosisaare Surfiklubi | @roosisaaretulevik

roosisaaresurfiklubi@gmail.com

+372 56 664 239

www.roosisaaresurfiklubi.ee

CAPTURE DIFFERENT

HERO5
BLACK

CHDHX-501

€469,99

FLOATY

AFLTY-004
€29,99

THE HANDLER

AFHGM-001
€39,99

NÜÜD SAADAVAL: **SURF HOUSE**

Nimi: Gvido Valickis
Amet: ehtekunstnik
Hobi: surfamine
Vanus: 48

LAUAMEISTER GVIDO

Tekst: Annika Valkna

Fotod: Malama Photography ja Gvido Valickis

Ehtekunstnik

Kui otsida internetist Gvidot nime järgi, on kohe selge, et tegemist on tunnustatud ehtekunstnikuga, kes armastab oma tööd. Selleks, et mehe surfilembusest juttu oleks, tuli läbi vaadata õige mitu ineterneetilehekülge. Lõpuks kinnitas ka kõikvõimas Internet, et tegemist on pühendunud surfariga. Kui Gvido saab vahelduseks ja hobi korras valmistada paar surfilauda ja nende abil meres tuule ja lainetega võidelda, siis teeb see teda eriti õnnelikuks. Sedasi on ühendatud kaks kirge juba üle 20 aasta.

Kui palun Gvidol kirjeldada oma tööd ja seda, kuidas jagada aega loomingulise ehtekunsti ja surfli vahel siis on õige pea selge, et ainult selline kombinatsioon ongi mõeldav. “Üldiselt kui tahta surfiga aktiivselt tegeleda, siis peab olema paindlik töö, sest kui ilma on, siis ei saa enam oodata. Õnneks olen iseenda peremees, niiet kui on tuul ja lained, siis töö võib seista.”

Ehtekunstniku tööst suur osa on ehete kavandamine, kus tuleb täpselt läbi mõelda, kuidas midagi teha. Väga suur osa seisneb klientidega suhtlemisel ja alles siis saab laua taha istuda ja hakata ehete valmistama. Tulemuseni jõudmine vajab kannatlikkust. Surf on Gvido sõnul midagi muud. “Mulle meeldib see, et lähen vette ja olen seal. Mitte midagi muud enam ei eksisteeri. Need kaks pakuvad head vaheldust üksteisele. Ja kuna surfli on kõvasti vähem kui tööd, siis kasutan alati võimalust.”

Läti juurtega Gvido on kuuldavasti üks nendest, kes otsib seda õiget Eesti lainet ja proovib ehitada just meie oludesse sobivat lainelauda. Üheks põhjuseks on tema sõnul see, et otseselt

ei toodeta Eesti tingimustesse loodud laudu ja teiseks on põhjus ka selles, et ehtekunstnikuna meeldib talle valmistada asju oma kätega. “Ma teeks hea meelega kõik asjad ise, kahjuks ei jõua.”

Laudade tegemisele mõtles ta juba noorukina, ehk juba 6.-7. klassis, kus joonestas oma esimesed purjelauad. “Mõtlesin, et kust ma saaks mõne kasti, et õhukesest vineerist laud endale teha.” 18-aastasena valmis esimene purjelaud, klaaskiust ja polüester vaigust, kuid sellega sõitu tehes selgus, et väga hea see ei saanud. Viimased 8 aastat on olnud taas aktiivsem aeg laudade tegemise osas.

Milline on meie kohalik laine?

Gvido sõnul on Eesti laine selline Lazy Town. Laine on aeglane. Aga kui arvatakse, et Eestis surfata ei saa, siis nii ei ole. Meil veab põhjaranniku reljeefiga. Pankrannik aitab kaasa laine tekkele: kohad, kus meri on sügav ja kalda lähedal läheb järsult madalaks – need on head. Tuulte suhtes on Eesti samuti hästi positsioneeritud.

“Ma olen jälginud, et kõik saab alguse Atlandi ookeenist. Kui seal Inglismaa lähedal on suur tsüklon, siis see pressib Taani väina sisse ja tormab mööda Balti merd ülespoole. Ja see sama tugev randub siin Soome lahes. See mass, mis sealtpool tuleb, on piisavalt tugev et ka meil siin meri kõigub.”

Selliseid Eesti laineid, mis murduvad rannas ja on kuskil 1-3m kõrged, saab Gvido sõnul edukalt surfata. Kuna vee mass pole nii suur, siis lained pole nii kiired kui ookeanis ja see ongi meie laine omapära- nad on aeglased ja rulluvad aeglaselt.

Kõige parem?

Kõikidele surfaritele tuttavale küsimusele, kus on olnud Eesti parim lainesõidukogemus tuli ka üsna ootuspärane vastus. Nimelt ikka “kodurannas” Väänas, kus on kõige tihedamini käidud ja mida ta kõige paremini tunneb. “Tuleb meelde sõit umbes 6 a tagasi. Ma nii hästi veel ei sõitnudki. Oli side-off tuul ehk kaldalt, lained ca 4m. Ilusad siledad lained. Lohega sõitsin. Ja sain super ilusad pikad sõidud.”

Lisaks Väänale tulevad ka Ristnasse kõrgemad lained, 4-5m, olles üks nendest kohtadest, mille küljes võiks käia tiitel maaimatasemel. “Ristna on ainuke koht, kus nad kerkivad nagu seinaks, aga kiired need lained ikka pole.”

Surfarid kõiki kohti välja ei räägi ka. Legendaarsed kohad on Eestis ikka Ristna ja Vääna. Ka Narva-Jõesuus sõidetakse, aga sinna jõudev laine on väiksem kui läänepool. Häid kohti võib leida ka Saaremaal. See, kuidas laine tekib on alati väga erinev. “Seda tuleb leiutada ja kalkuleerida, kust poolt on tuul ja mis ilm teeb, kuhu ta midagi kokku lükkama hakkab ja millal. Ma ikka iga päev jälgin ilmaennustusi ja mitte ei vaata ainult Eesti kaarti vaid panen pildi kokku erinevatest prognoosidest. Ükski ei ütle mulle väga täpselt, aga kogemusega õpib tundma, mis juhtuma võib hakata. Vaatan Google mapsist ka, otsin randasid, kuhu potentsiaalselt võiks laine sisse keerata. Olen mõne koha niimoodi leidnud.”

Kui kellelegi jäi segaseks, siis Guido sõidab lainetes peamiselt lohega, mida kirjeldab kui tunnet, kus ühtegi muud mõtet kui sõit ise pähe ei mahu. Oma sõidustiili kirjeldab ta kui “raju”. “Kui tuul on hea ja lained ka, siis unustan kõik muu. Muresid mitte ühtegi. Töö ja kõik muu võib oodata. Ma ei oska nimetada mitte ühtegi teist tegevust, mis mind niimoodi suudaks välja lülitada.” Lainesõidus tunnetab kõige paremini kontakti loodusega, sellele vastamisi minemist. “See pole lihtsalt mina üksi kuskil sporti tegemas, seal tuleb nagu suhet luua selle laine ja tuulega. Mõlemad võivad olla täiesti ettearvamatud. Sõltun sellest lainest ja pean leidma viisi, kuidas temast üle saada ja temast

alla sõita. Põnev on. Action koguaeg. Adrenaliin purskab kõrvadest välja. See on ju tegelikult paras kannatamine ja pidev peksasaamine, aga kasvõi selle paari õnnestunud lainesõidu nimel tunnen, et olen midagi võitnud.”

Isetehtud laud

Tulles tagasi laudade valmistamise kunsti juurde, ütleb Guido, et käsitööna valminud laua ja mass-tootmise laua vahe on nagu öö ja päev. Massi eesmärk on äri ja kasum. Tihti tehakse uusi mudeleid lihtsalt väljamõeldud lisadega, mis tegelikult suurt rolli ei mängigi. Oluline on see, et inimene usuks, et tal on jälle uut lauda vaja. Üldistada muidugi ei saa, sest tegijaid on väga palju ja väga erinevaid.

Materjalid, mida kasutatakse käsitöö laua puhul, on oluliselt kvaliteetsemad. “Kasutan polüestervaigu asemel epoksiidi, polüetaanvahu asemel EPS-i või XPS vahtu. Kanga valikul eelistan suurema süsiniku kiu sisaldust jne.” Loomulikult kõige olulisem on laua shape ehk kuju. Käsitööna laud valmistatakse kindlale inimesele. Lähtutakse sõitja kaalust, tema oskustest, tema sõidustiilist ja mida ta selle lauaga teha tahab. Kas ta sõidab rahulikult või tahab kihutada. Ja lisaks veel välised tingimused, ehk kuhu vette ja millistesse lainetesse ta sõitma tahab minna.

• ◆ •

“Võin sellise natuke üldistatud näite tuua lohe lainelaudade kohta. Kui minna ostma aeglasele lainele mõeldud lohesurfi lauda, siis nende kuju on üldiselt lai, sest eeldatakse, et kui on aeglane laine, siis on ka väiksem tuul. Meie laine on aga kogu aeg aeglane ja tekib siis kui on just tugev tuul. Eesti tingimustesse oleks sellisel juhul vaja just kitsamat lauda, mille rocker (nina) on suhteliselt madal. Sellise lauaga saad suurema kiiruse ja kiiremad manöövrid.”

• ◆ •

Kui jutt on paddle-surf laudadest, siis nendega on täiesti teine teema. “Meile sobiks kõige paremini Mini-Simon tüüpi lauad, sest see on mõeldud aeglase laine peale. Ta on laiem, mahtu rohkem (ehk paksem), lai saba ja madal rocker– see annab maksimaalse kiiruse aeglase laine peal.”

Surfitöökojas on Gvidol alati pooleli vähemalt 3 lauda. Iga uue valmivaga tekib tal mitu uut ideed juurde, mis kõik oleks vaja läbi katsetada.

Oma vaba aja kohta arvab ta, et kuigi surfikuuris on alati tööd, siis tegelikult võib ta vabalt olla ka Läti vanemate kodus metsas seenel.

Gvidot rannas kohates võib talle julgelt lähemale astuda ja juttu teha. Kindlasti jagab ta oma teadmiseid laudadest ning tõenäoliselt laseb küsimise peale ka omaenda lauaga ka paar sõitu teha.

Foto: Malama Photography

ISE TEHTUD SUP

Tekst: John Kaju
Fotod: John Kaju

1- IDEE

Plaan teha oma enda SUP-laud tekkis väikelaevaehitust õppides – tegu on ju praktiliselt väikese paadiga. Üht „Wooden boat“ ajakirja sirvides märkas, kuidas üks inglase võitis sarnase projekti ette, ning ehitas vineerist SUP-laue. Olin kuulnud, et vineerist paat on ideaalis sama kerge, kui karbonist paat, ainult et kordades odavam! Sinna juurde lisandus ka sportlik huvi ja oligi plaan sündinud- ehitan ise ühe laua!

2- Planeerimine

Algusest peale oli kindel plaan teha laud õhukesest merevineerist(3-4mm), mida leiab ka ehitusmaterjalide poes, ning katta see

klaaskiudriidega. See on küll raskem kui karbon kuid kordades odavam. Edasi oli vaja koostada joonised. Siit-sealt leiab küll lihtsamate laudade jooniseid, kuid tundus, et need ei ole kõige paremad. Solidworksi programmis sisestatud olemasolevad mõõtmed võimaldasid hakata ise tegema muudatusi, et saada just selline kuju nagu tahan. Eesmärk ei olnud teha radikaalset võistluslauda, vaid sellist, millega oleks mõnus niisama kruisida.

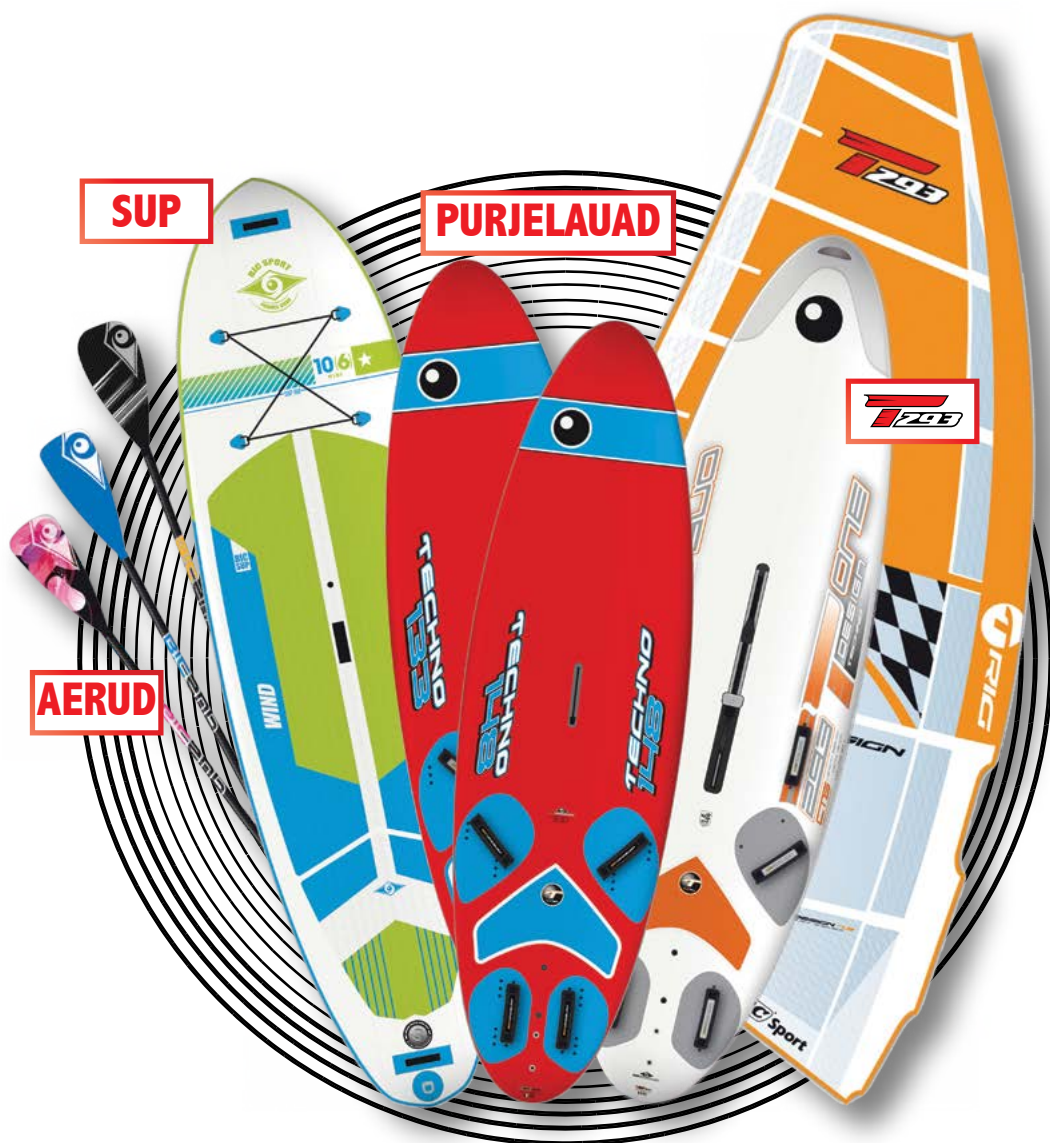
3- Ehitus

Esimene osa ehitusest on ilmselt kõige keerulisem- detailide käsitsi välja lõikamine. Laud pidi valmima konstruktori või lego põhimõttel- lõigata võimalikult täpsed detailid, mis sobivad omavahel ideaalselt kokku. Kui detailid välja lõigatud, läks töö juba lihtsamalt, sest jäi üle ainult liimida ja nii laua „skelett“ valmis. Tekk, põhi jms on samuti vineerist. Keerulisem osa on ka poordide liimimine, kuna need tükid peavad painduma mitmes suunas korraga. Enne teki ja põhja liimimist vajab paika panemist uimekarp ja kääva tugevdused laua keskele. Kui kõik kinni liimitud, oli laud katta veel klaaskiudriide ja vaiguga, freesida sisse uimekarbi ja kääva augud, ning need lamineerida. Enne värvimist veel pahtlikih, et laua välimus jääks ilus ja sile.

4- katsetus

Juba laua ehituse käigus sain aru, et materjali on kulunud natuke liiga palju, ning laua kaal tuleb seetõttu oodatust raskem, kuid kujuga sai rahule jääda. Esimesel korral vees oli selge, et tegemist on planeeritust hoopis teistsuguse lauaga. Kiilu osa oli võõrist üsna terav ning jooksis kaugele, mis muutis laua ebastabiilsemaks, samas löikas vett väga hästi. Seega tulemus sai ikkagi rohkem radikaalne võistluslaud kui mugav kruisimise SUP.

Kui kellelgi peaks isu tekkima ise selline laud ehitada siis merevineeri variant toimib tegelikult hästi. Samas ei tasu liiale minna kaarte ja muude tugevdustega. Tegu on tugeva materjaliga, ning üleliigsed detailid lihtsalt kasvatavad laua kaalu. Kui ajada taga kaalu, siis pole merevineer kindlasti õige valik, sest vaatamata sellele kui palju üleliigseid toetusi ära võtta, siis carbon race laua kaalu see välja ei anna.

PARIMAD PAKKUMISED! UURI LISA!

www.surfing.ee

 MARINE24

Pood avatud: E-R 9:00-18:00, Kanali tee 6 - 210, Tallinn, tel: (+372) 59 108 666

DJ

KARINSMATIC

Küsis: Annika Valkna

Karin on ühendanud oma kaks kirge. Kirg lohesurfi ja plaadikeerutamise vahel kulmineerus eelmisel suvel lugematutes rannapidudes, kus neiu leidis hulgaliselt heakskiitu ka kõige kriitilisematelt merekarudelt. Oma zen-olekuga muutis ta meie surfarite päevad veelgi päikeselisemaks Surfilaagris. Küsisime Karinilt tema tegemiste kohta ja saime kaasa mõned aegumatud musasoovitused.

Räägi paari sõnaga endast: vanus, kust pärit, mis päriselus teed, millal surfama hakkasid?

Elu on kinkinud mulle nüüdseks juba 28 mõnusat eluaastat. Ma olen sündinud Tallinnas, juured ulatuvad otsapidi Muhumaale ja Hiiumaale. "Päriselus" olen juba üle 8 aasta töötanud turundusvaldkonnas, 4,5 aastat tugevamalt sotsiaalmeedia- ja digiturundussuunal. Surfihingus ja -vaimustus on mul kauem sees olnud, aga näpu andsin 2 aastat tagasi.

Kuidas surfama hakkasid?

See on tegelikult kentsakas lugu. Reaalsete tegudeni jõudsin kusjuures läbi SUP-itamise. Läksime kahe sõbrannaga merele. Oli päris paduvihmane ja külmavõitu juunialguse päev. Instruktor, kellelt lauad võtsime kindlasti lootis, et me helistame ja ütleme ära, sest kes see hull ikka sellise ilmaga tahab merele minna. Aga ei! Läksime! Paduvihmaga merel hullates sain aru, kuivõrd õnnelikuks teeb mind vesi ja kuna olin ise piilunud lohesurfi suunal, siis teadsin, et sellest saab järgmine asi, mille ette võtan. Tahtsin loodusele lähemal olla ja Eesti suvedest maksimumi võtta. Kindlasti mõjutas mind sõpruskond, kes lohesurfiga juba tegeles. Kaua sa ikka ise pealt vaadata? Lainesurfiga puutusin kokku kohe esimesel välisreisil, mis pärist lohetamisega

alustamist tuli ja pärast seda ei möödu ühtegi reisi, kus kohustuslikuks reisisaks ei oleks surf.

Living la vida loca ehk kuidas ühendada mitu kirge, surf, muusika ja reisimine?

Tabasid küsimusega mu "õnnepunkti". Tõepoolest üks suurim kirg ja mis mind eriti õnnelikuks teeb, on ühendada üks mõnus surfireis DJ-tamisega. Inspiratsioon ja energialaeng on, et teades reisisihti otsida välja need kohad, kus mulle meeldiks mängida, saada tuttavaks sama muusikamaastiku DJ-de ja produtsentidega ning jagada nendega pulti – imeline. Viimati mängisin

Lanzarote (Kanaari saared) popimas Tech House klubis “Noizeclub” ja sel sügisel ootab mind Bali ja lainesurf. Sealsed setid on veel kooskõlastamisel.

Milline on sinu unistuse DJ-seti tegemise koht?

Tabasin end hiljuti mõistmast, et eriti naudin just väliesinemisi. Soe briis nahal, juuksed tuules, looduse hääled ja hingus läbi muusika, mis sellega koos võimendumas. Unistuste skaalal on selliseks kohaks kindlasti Burning Man, Nevada kõrbes.

Kohtumiseni Surfilaagris!

TOP 10 lugu tulevaks suveks

Kuna uuemad suvehitid saavad suve jooksul nii või naa mängitud siis toob Karin välja just mõned püsivamad lemmikud perioodist 1962–tänapäev. Lood, mida kuulates seostub talle suvesoojus, rand, meri ja surf!

Tep No – Swear Like A Sailor
 The Tornadoes – Bustin’ Surfboards
 Antoine Chambe & Remi Gird – Make Me Alive
 The Doors – Riders on the Storm
 Harrison Brome – Fill Your Brains
 Fritz Kalkbrenner – Facing The Sun
 Tep No – Please Me
 Surfdusters – Save The Waves
 Japanese Wallpaper ft. Wafia – Breathe In (Wild Culture More Bass Remix)
 Ja viimaks pean siiski ka ära mainima Eesti trippy maitsepiiridel mängiva Tommy, kelle loo tšill surfi-alatoon jääb miskipärast kummitama: Tommy Cash – Surf

DJKarinsmatic

Karinsmatic

@karinmaandi

SURFIKALENDER 2017

AEG

NIMI

DISTIPLIIN

ASUKOHT

Jaauar-märts	Talisurfi EMV etapp	Eesti	GPS-kiirussõit: kalgud, lohed
28.-29. jaauar	Talisurfi EMV etapp	Võrtsjärv	Kursisõit: kalgud, lohed
10.-11. veebruar	Talisurfi EMV etapp	Harku	Slaalom: kalgud, lohed
11.-12. märts	Surfarite suusapidu	Jõulumäe	Suusatamine
Aprill-nouember	Kiirussõidu EMV I etapp	Eesti	Purjelaud
Aprill-oktoober	Kiirussõidu EMV	Eesti	Lohe
29.-30. aprill	Purjelaua instruktorite kursus	Pirita suriklubi	Purjelaud
Mai	Vabakava / Vabastiil Eesti Lohesurfi KV	Mändjala surfiklubi	Lohe
Mai	EPL üldkoosolek	Pirita surfiklubi	Koosolek
20. mai	SUP EMV I etapp & Surfihoaja avamine	Pirita surfiklubi	SUP, pidu
27.-28. mai	Noblessner Cup	Noblessneri sadam	Purjelaud raceboard
Mai-oktoober	Slaalomi EMV & Fun Slaalom 4 etappi	Eesti	Purjelaud, lohe
Juuni	Stroomi Speed 2017 / Kiirussõit Eesti Lohesurfi KV	Stroomi surfiklubi	Lohe
2.-4. juuni	SMS regatt & EMV etapp	EIL	Purjelaud, T293, RS:X, formula
3.-4. juuni	Vabastiil EMV I etapp	Haapsalu surfiklubi	Lohe
10.-11. juuni	Fun sarja I etapp	Pärnu	Purjelaud, SUP, lohe
16.-18. juuni	Neilpryde Baltic Cup Estonia / Formula Kite EMV	Pirita surfiklubi	Purjelaud, lohe
Juuli-oktoober	Ristna Wave Classic EMV & B-liiga	Ristna	Purjelaud

AEG

NIMI

Juuni - august
 1. juuli
 1.-2. juuli
 7.-9. juuli
 8. juuli
 8. juuli
 13.-16. juuli
 15. juuli
 29.-30. juuli
 August-september
 12. august
 11.-13. august
 18. august
 25.-27. august
 September
 September-november
 2.-3. september
 2.-10. september
 16. september
 22.-24. september
 Detsember

Väina Wave Classic EMV & EMV(U20) & B-liiga
 Kakumäe Surfipäev & Linnusaare maraton
 EPL Fun sarja II etapp
 Aloha Kite Challenge
 SUP EMV II etapp
 Tondisaare maraton
 Surfilaager 19
 SUP EMV III etapp
 Fun sarja III etapp
 Lainesõidu EMV
 Aegna Maraton 29
 TT:R Slaalom EMV
 SUP EMV IV etapp
 Vabastiil EMV II etapp
 Big Air 2017 EMV
 Kiirussõidu EMV II etapp
 Fun sarja IV etapp & Saare Kapp
 King of the air
 Mohni Retk 10
 Tallinna Nädal & EMV etapp
 Hooaja lõpetamine

ASUKOHT

Väina
 Kakumäe
 Narva-lõesuu
 Pärnu
 Võru
 Võrtsjärv
 Valgeranna
 Valgeranna
 Hiiumaa
 Eesti
 Pirta surfiklubi
 Mändjala surfiklubi
 Tartu
 Tallinn
 Eesti
 Eesti
 Nasva
 Kakumäe
 Eru laht
 Pirta surfiklubi
 Tallinn

DISTSIPLIN

Wave
 SUP
 Purjelaud, SUP, lohe
 Lohe, TT:R race, BigAir
 SUP
 Purjelaud
 Pidul
 SUP
 Purjelaud, SUP, lohe
 Lohe
 Purjelaud, SUP, lohe
 Lohe
 SUP
 Lohe
 Lohe
 Purjelaud
 Purjelaud, SUP, lohe
 Lohe
 Purjelaud
 Purjelaud, T293, RS:X, formula
 Pidul

Leping sõlmi
internetipangas!

Kindlusta oma suured seiklused

Reisikindlustus ei võta ruumi, aga aitab Sind reisil juhtuvate ootamatuste korral.

- ▶ meditsiiniabi kindlustus 500 000 eurot
- ▶ kindlustuskaitse algab juba kodust lahkudes
- ▶ isiklikud asjad on kindlustatud kogu reisi vältel
- ▶ võimalus lisakaitseks (spordireis, ohtliku tegevuse lisakaitse)

Tee reisikindlustus internetipangas:
www.swedbank.ee/reisikindlustus

Reisikindlustust pakub Swedbank P&C Insurance AS.
Tutvu tingimustega aadressil www.swedbank.ee.
Vajadusel konsulteeri kindlustusspetsialistiga.

Swedbank

EKSOOTILINE KEENIA

Tekst ja fotod: Kristi Pähklmägi

Oleme mitmetes rahvarohketes surfimekades lohetanud ja seekord tekkis soov külastada mõnda eksootilist ja lohesurfi mõttes veel avastamata paika. Tutvusringkonnast ei leidnud me kedagi, kes oleks Keenias surfireisil käinud ning osalt seetõttu otsustasimegi talvise sihtkoha seada Aafrika mandril.

Täpsemaks sihtkohaks osutus vähem tuntud Watamu *beach* ja Lamu saar. Viimane oli väga populaarne turismipiirkond, kuid Somaaliast tuleva terroriohu tõttu on sealne turism viimaste aastatega kokku kuivanud. Praegu tagab turistide turvalisuse suur osa Keenia sõjaväest.

Watamule jõudmine on omamoodi katsumus. Möistlik on lennata Mombasasse või Malindisse, viimane on lähemal, ent sinna lendamiseks tuleb ööbida Nairobiis. Kohalikud lennufirmad on Fly 540 ja Kenyan Airways jätsid meid esialgu ettevaatlikuks aga õnneks sujus kõik hästi: lennud püsisid graafikus, olid korralikud ja surfipagasi eest ei küsitud ulmelisi summasid.

Malindis lennukist maha astudes, tervitas meid tugev briis, hea meel oli kohal olla ja veel koos kogu surfivarustusega.

Watamu beach

Watamule sõitsime umbes pool tundi, teeääred olid täis viletsaid puidust onne ja igasugu putkaärindust, motikaid ning tundsin isegi pettumust: mõte liikus juba armsatele Tarifa tänavatele ja kaunile randadele, kuid see uutmõte ununes kohe, kui randa jõudsime. Renditud kodu asus surfispotist väikese jalutuskäigu kaugusel ning kujutab endast kilomeetreid liivaranda, viiekümnes varjundis sooja türkiissinist vett, riffi juures murduvat lainet, *side-on-shore* tuult ja kaldast mõnesaja meetri kaugusel olevadi uhkeid hotelle ja maju. Watamul oli peale meie tavaliselt 4-5 lohe ja need ka kolme kilomeetri kaugusel kodurannast ning muidugi oli tore see, et majast randa jalutades, võis kivimüüri alve kohata.

Kui esimest korda Turtle bay randa

jõudsime, sain aru, mida tähendab maagiline Aafrika. Tegelikult on vesi üldse nii imeline, et haid, meduusid ja riffikalad ei tule seal meeldegi. Aegajalt kohtab palju meeldivamaid tegelasi, sest on Watamu rand kodus kilpkonnadele, mistõttu üht osa rannast kutsutaksegi *Turtle Bayks*. Watamul tegutseb vabatahtlik kilpkonnade päästmise organisatsioon ja oma silmaga nägime, et see asutus tegeleb täpselt sellega, milleks ta ellu on kutsutud. Kahe nädala jooksul tunnistasime kolme võrkudest päästetud ja üles turgutatud kilpkonna tagasiasitamist vette. Üks neist oli nii suur, et vajas nelja mehe jõudu. Aafrika loodus on võimas. Lisaks kõigele on päikesetõusud ja -loojangud on Aafrikas lummuvalt ilusad. Eestlasele suhteliselt võõras nähtus tõus ja mõõn on suur, eriti täiskuu ajal. Kui ühel hetkel, on vesi kilomeetri kaugusel, siis juba poole tunni pärast võib samasse kohta ära uppuda.

Watamu rand ja *Turtle bay* on merekaitsepark ja tõenäoliselt seetõttu see nii ilus ja puhas ongi, kõik majad ja hotellid asuvad rannast piisavalt kaugel, et säiliks puutumatu ilme. Watamul on paar surfiklubi, kuid needki ei asu rannas, vaid kolivad vajadusel randa koos varustuse ja klientidega.

Olud on Watamu rannas sobilikud nii lohele kui purjele. Tuul puhub keskmiselt 10 m/s, hommikuti on maatuul, lõuna paiku keerab *side-on-shore*'ks ja puhub vähemalt päikeseloojanguni, tihti kauemgi. Vesi läheb kohe sügavaks, aga mõõna ajal tuleks tähelepanelik olla riffidega. Mis peamine, tuul puhub hooajal iga päev. Keenias on kaks tuulehooaega, detsembrist märtsini puhuvat mussooni nimetatakse Kaskazi ja aprillist septembrini puhavat Kuzi. Sügisel jääb nende kahe vahele vihmaperiood. Veetemperatuur on 25-30 kraadi, nii et kalipsod võib rahulikult koju jätta. Küll aga tuleks kaasa pakkida päikesekreem,

mille kaitsefaktor võiks olla vähemalt viiskümmend.

Söögiks kala

Watamul elab ja puhkab palju itaallasi ning suur osa kohalikke teenindajaid räägib lisaks suahhiili keelele itaalia, mitte inglise keelt. Mõned korrad käisime väljas söömas, kuid väga suurt valikut restoranide osas pole. Kala ja muid mereande ostime igal lõunal kohalike kalurite käest ja kuigi kogu kolmenädalase reisi vältel lasime maja kokal ainult ühel õhtul endale liha valmistada, siis isegi reisi lõpuks polnud kalast isu täis. Toidud Aafrikas on fantastiliselt head, puhtad maitset ja värsked koostisosad. Kala mitesööjad muidugi nii ei arva.

Allatuulerannad

Oma reisi ajal tegime kaks *downwinderit*, pikem neist oli ligi viisteist kilomeetrit. Kuigi me olime ettevalmistusi teinud ja võtsime paadi julgestuseks kaasa, ei lähe kõik alati nii nagu plaanitud. Esiti jäime mõõna tõttu stardiga hiljaks. Et veel valges sihtkohta jõuda, pidime kiirustama, kuid paadimootor oli liiga lahja, et lohedega tempos püsida. Ekstreemseks tegi ettevõtmise see, et liivarannad vaheldusid kaljurandadega. Lisaks on selles eksootikas võimalus tiigerhaid või barrakuudat kohata. Õnneks läks siiski nii, et reisi lõpuks olime kohanud vaid suhteliselt ohutuid tegelasi nagu rai, mureen, sebraangerjas, merikilpkonnad, meritähed ja *sand dollarid*.

Lamu saar

Reisi viimased kolm päeva veetsime Lamu saarel, mis on osa Lamu arhipelaagist. Lennusõit Malindist Lamule on 30 minutit. Lennuk maandub Manda saarel ja Lamule pääsebki vaid paadiga. Lamul puuduvad teed igasuguste mootorsõidukite jaoks ja kitsastel jalgradadel saab liikuda jalgsi ning kaupa veetakse eeslitega. Saarel on eriline õhkkond, kus laste kilked ja mošeedest kõlavad hääled on ainus müra. Islami mõjutusi on rohkem tunda kui Watamul, miniseelikud ja paljad õlad tasub unustada ja alkoholi müüakse vaid range kontrolli all olevas militaartsoonis. Toit on endiselt

väga naturaalne ja suahhiili köök koos oma India, Euroopa ja Araabia mõjutustega, oli meile väga meelepärane.

Saarel on kokku neli asulat. Lamu linn, mis kuulub UNESCO maailmapärandisse, meenutab Indiat, on pigem räpane ja kitsas. Samas on seal tunda seda India, Euroopa, Araabia ja Suahhiili kultuuride põimumisel tekkinud aurat ja see on päris aukartustäratav. Meie ööbisime Shales. See osa saarest on ühelt poolt ääristatud ilusa liivarannaga, teiselt poolt liivadüünidega, rannas on mitu head restorani ja võimalus surfata. Tuul on puhanguiline, kuna puhub üle Manda saare ja seetõttu otsustasime saarte vahel veidi ringi sõita ning tuulele rohkem avatud randu otsida. Kuna purjetripid on saarel turistide hulgas populaarsed, siis ei olnud keeruline leida purjekat, millega meid sõidutada. Purjekareis oli üks meie reisi tippheiki. Mosambiigi stiilis puidust purjekas oli väga mugav ja õllatavalt kiire. Saime täiesti asustamata Mandatotu saarel ka surfata ja samal ajal grillis meeskond meile lõunasöögiks kohapeal püütud kala ning küpsetas sütel pannkooke. Fantastiline elamus.

Keenia on sihtkoht

Kokkuvõtteks võib öelda, et reis ületas kõik meie ootused, tuult oli palju rohkem, kui ootasime. Kolm nädalat, mil Keenias olime, tuule pärast ükski surfipäev vahele ei jäänud. Kõige rohkem kasutasin 9m² lohe, paar korda oleks tahtnud väiksemat ja paar korda oli vaja suuremat. Prognooside ja statistika järgi poleks meil nii hästi pidanud minema. Kodus arvestasime, et enim on meil vaja 12m² ja 14m² lohet, tegelikkuses töime 14m² tagasi nii nagu me ta kodus toidukillesse pakkisime. Suurem osa randadest olid inimtühjad, toidud värskest toorainest ja mõnusal vürtsikad, kohalikud olid sõbralikud, reisiseltskond parimatest parim.

Internetist väga palju infot Keenias surfamise kohta ei leia, seega kui kellegil tekis huvi minna ja vajab nõu, siis võib kirjutada kristi@kiteboarding.ee

TEE ISE OMA SURFILAAGER

kõik vajaliku saad meilt!

Sina oled SURFIEXPERT!

Meilt saad koolitajad,
kohviku, artistid ja
meelelahutuse.

ALOHA SURF

www.aloha.ee ✕ tel: +372 5692 1133

#alohasurfparnu

SURFIKOOTITUSED

Eestis pakuvad võimalust purjelaua või lohesurfiga tutvumiseks mitmed surfiklubid-, purjetamiskoolid ja tiimid. Võimalusi on nii algajatel lohesurfiga alustamiseks, edasijõudnutel täiendkoolituseks kui ka lastel ja noortel aastaringseteks treeninguteks või laagriteks.

SURFIKLUBID

ALOHA SURFIKLUBI

PÄRNU

Aloha Surf toimetab Pärnu rannas alates 2009. Põhilisteks teenusteks on erinevad surfikoolitused ja kvaliteetvarustuse müük. Meilt leiab varustust purjelaua, lohesurfi, aerusurfi, lainesurfi ja veelaua jaoks, samuti kalipsod ning muu lisavarustus. Esindame brande nagu Norh Kiteboarding, North Sails, Bic windsurf, Bic surf, Bic SUP, Bic Kayaks, ION ja Hyperlite. Unustamatud aftersurfi hetked pakub Café Aloha.

Lisainfo:

alohasurf

info@aloha.ee

+372 56 941 133

www.aloha.ee

Pirita surfiklubi

PIRITA SURFIKLUBI TALLINNA PURJELAUAKOOL

TALLINN

Pirita Surfiklubi on kohtumispaik erinevate põlvkondade surfaritele ja paljude unistuste teostamise hüppelaud. Saab õppida purjelaua ja SUPi sõitu "maast madalast" kuni "powerit" jätkub, nii algajad kui edasijõudnud. Klubi all tegutseb Tallinna purjelauakool, mis on kõige kõvem surfitiim aastal 2016.

On treeningud, koolitused, lastelaagrid, varustuse rent, hoiustamine ning ruumide rent mõnusateks koosolemisteks ja pidudeks.

Lisainfo:

Pirita Surfiklubi

Tallinna Purjelauakool

piritasurfiklubi@gmail.com

+372 56 988 093

www.surf.ee

Aloha surfiklubi

FANSURF KAKUMÄE SURFIKOOI TALLINN

TULE SURFA KAKUMÄEL! Surfitrennid, surfikoolitused, surfilaagrid, rannapeod, SUP matkad, KAUAI cafe.

SOOJA SUVE TULEB NAUTIDA RANNAS!

Lisainfo:

Fansurf Surfikool

info@kitesurf.ee

+372 56 686 766 Risto Kõrgemägi

www.kitesurf.ee

Fansurf

Koolitajad Tallinnas ja Harjumaal:

Surftown surfiklubi, lohesurf, SUP

lisainfo: +372 5228628

NYCS Purjetamiskool, purjelaud

lisainfo: Jaak Lukk +372 52 52550

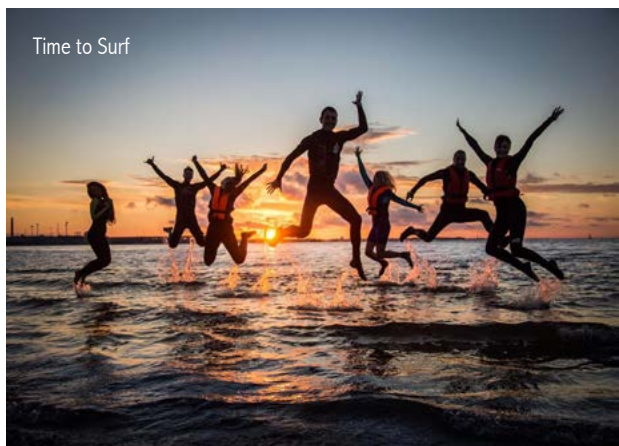
Surfhouse, lohesurf

lisainfo: Indrek Ahun +372 518 9200

Kristasurf.ee, purjelaud, SUP

lisainfo: Krista Karik +372 52 28 018

Time to Surf

TIME TO SURF TALLINN

Time to Surf

Oled väsinud argipäeva muredest? Tahad midagi uut ja värskendavat? Võib olla natuke ekstreemsemat kui jalgrattasõit või jooks? Kas oled kunagi proovinud surfi?

Korraldame lohesurfi ja SUP-surfi koolitusi, nii eesti kui vene keeles. Tegeleme varustuse rendi ja müügiga. Meie tegevusteks on ka lainekoolitused, ürituste ja SUP matkade korraldamine.

Lisainfo:

timetosurf.ee

timetosurf.sup@gmail.com

+372 55 512 872

+372 56 602 055

www.timetosurf.ee

Best Surfiaed, lohesurf

lisainfo: Rain Kont +372 5622 2327

Laulasmaa Surfiklubi, lohesurf

lisainfo : Martti Ainola +372 5648 7666

Surfshop, lohesurf

lisainfo: Kalev Tammin +372 562 16 971

Liquid Force Estonia, lohesurf

lisainfo: Andreas Meister +372 5096 359

VÕSU SURFIKOOL

LÄÄNE-VIRUMAA

Võsu on Virumaa rannakuurort ja viimased 5 aastat ka surfikuurort, mida peab külastama!

Võsu alevikus paiknev surfikeskus pakub nii suvel kui talvel erinevaid võimalusi lohe, purje- ja aerusurfi õppimiseks ja harrastamiseks. Võsu Surfikoolis koolitavad kogenud treenerid ning peale aktiivse varustuse rendi ja koolituste korraldab surfikool ka firmapidusid ja lastelaagreid.

Lisainfo:

Võsu Surfikool

vosusurf@gmail.com

+372 517 8716 Rigo Piho

LAULASMAA SURFIKOOL

LAULASMAA

Laulasmaal ootavad Sind ees parimad tingimused purjesurfi õppimiseks. Uus ja värske klubihoone ootab kõiki surfihuvilisi. Lisaks põhjalikule koolitusprogrammile, pakume laia valikut rendivarustust! Ettevõtetele oleme koostanud palju põnevaid meeskonnaürituste lahendusi, millega saab tutvuda surfikool.ee kodulehel.

Lisainfo:

Surfikool

surfifoto@gmail.com

+372 56 68 4441 Kristian Kiisk

surfikool.ee

Võsu surfikool

NO WORK SURF CLUB

HARIJUMAA/PÄRNU

Tegeleme lohesurfi ja SUP koolitustega ja varustuse müügiga. Koolitused toimuvad sobivtes surfirandades (Kakumäe, Stroomi, Paljassaare, Pirita, Püüsi, Pärnu). Koha valik vastavalt ilmastikule ning isiklikule eelistusele. Meil on liikuv surfiklubi - oleme seal, kus on parimad tingimused. Lohesurfi koolitusi teeme rahvusvaheliselt tunnustatud IKO (International Kiteboarding Organisation) standardite järgi. Meie instruktoritel on IKO sertifikaat.

Lisainfo:

No Work Surf Club

info@nowork.ee

+372 506 4411 Andreas Aas

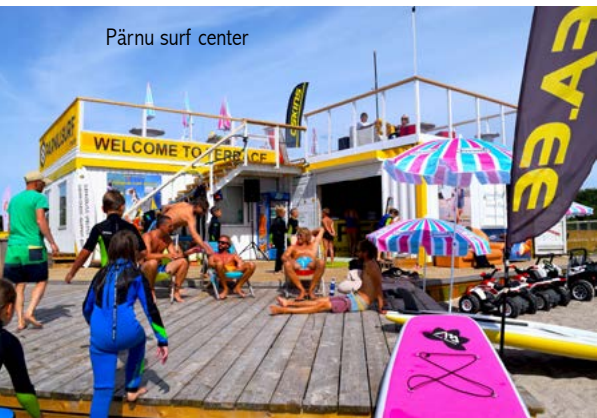
www.nowork.ee

Koolitajad Virumaal:

Eru Surf Team, purjelaud

lisainfo: Argo Servet +372 5105246

Pärnu surf center

TONY SURFIKOO

PÄRNU

Tony Surfikooli leiab Pärnu rannast. Lõbus ja meeldejääv koolitus nii lastele, noortele ja täiskasvanutele. Aitan ka õige varustuse leida ja suvepäevasid teha. Koolitused toimuvad iga päev. Võimalus osta kinkekaarte!

Lisainfo:

tonysurfikool@gmail.com,

+372 58 142 661 Tony Schneider

Koolitajad Lääne-, Saare- ja Hiiumaal

Surfiakadeemia, purjelaud

lisainfo: Tarmo Käosaar +372 514 1678

Surfhunt, purjelaud

lisainfo: Epp Hunt +372 565 5606

Saaremaa Surfiklubi, purjelaud, SUP

lisainfo: John Kaju +372 53474313

Hiiumaa Surfiklubi, purjelaud, lohesurf

lisainfo: Martin Berkmann +372 53541486

Koolitajad Lõuna-Eestis:

Roosisaare surfiklubi, purjelaud

lisainfo: Alar Telk +372 56 664 239

PÄRNU SURF CENTER

PÄRNU

PARNU.SURF

Pärnu Surf tegeleb aastaringelt nii Pärnus kui mujal Eestis lohesurfi, purjelaau, aerusurfi (SUP) koolitustega, lisaks varustuse rendi ja müügiga.

Korraldame surfitreeninguid, matkasid, töötubasid, laagreid, võistluseid nii lastele kui täiskasvanutele.

Surfikeskuses saab korraldada nii firmade suvepäevi, sünnipäevi.

Suveperioodil on avatud Surf Cafe.

Lisainfo:

Pärnu Surf Center

info@parnu.surf

+372 53 440 919

https://parnu.surf

MÄNDJALA SURFIKLUBI SAAREMAA SURFIKOO

SAAREMAA

Tegeleme aastast 2011 lohe- ja aerusurfi koolitustega. Korraldame peamiselt noortelaagreid ja võistlusi täiskasvanutele.

Lohesurfi koolitused toimuvad vastavalt IKO standarditele, instruktorid omavad IKO lohesurfi instruktori sertifikaati.

Lisainfo:

Saaremaa surfikool

Mändjala surfiklubi

info@mandjalasurfclub.com

+372 55 643 893

www.mandjalasurfclub.com

STAATUS: TEAMRIDER

Tekst: Annika Valkna

Surf kui elustiil kõlab glamuurselt. Võimalus tegeleda sellega, mis on tõeliselt südamelähedane, seejuures reisida mööda maailma, tutvuda huvitavate inimestega, suhelda fännidega sotsiaalmeedias ja mujal. Kõlab unistusena? Võib-olla, kuid miks ka mitte? Kui ambitsiooni ja töökust jagub, siis ei ole see eesmärk kuigi utoopiline. Eesmärki silmas pidades ja pidevalt selle nimel tegutsedes võib see eneselegi üllatuseks ühtäkki käeulatuses olla.

Mis eristab professionaalset surfarit ja harrastajat? Esmapilgul võib tunduda, et nad teineteisest suurt ei eristugi, kuid see mulje on ekslik. Tippsurfariks saamiseks on tegelikkuses vaja teha väga palju tööd. Tasub aga meeles pidada, et kõik on alustanud algusest. Mis siis võiks olla see esimene samm?

Panna kirja oma eesmärgid. Olgu selleks mõne uue triki õppimine, vastupidavus võistlustel, kiirus ja tehnika või muu. Eesmärkide sõnastamine aitab neile vastuseid leida ja nende nimel tegutsema hakata.

Iga algus on raske, eriti kui tegemist ei ole jalgpalli või 100m jooksuga. Mitte, et nendel aladel kergem tulemusi teha oleks aga surfikaugel inimesel või potentsiaalsel sponsoril ei ole kuigi kerge eristada erinevaid surfistiile. Selleks tasubki oma esimesed sponsor-läbirääkimised teha kohalike varustuse müüjate või muidu valdkonda tundvate inimestega. Alustada võikski oma kohaliku edasimüüjaga, kes on esimeseks lülis sinu ja rahvusvahelise surfitööstuse vahel.

Profisportlaseks olemine on aga töö nagu iga teine, see vajab pühendumist ja pidevat tegutsemist. Ei tohi muutuda laisaks ja loota, et kui juba üht-teist on saavutatud, siis ülejäänud tuleb ise-enesest. Praeguses ülikiiresti muutuvate uudisvoogude maailmas on oluline pidevalt pildis püsida.

Sotsiaalmeedia meediume on nii palju, et eristada olulist mitte-olulisest on elutähtis. Kõige paremini kõnetab (potentsiaalseid) sponsoreid kõrge kvaliteediga ja omanäoline sisu. Olgu selleks humoorikas blogipostitus, eriti äge foto või algajale mõeldud õppevideo – see peab eristuma ja välja paistma. Eesti puhul näiteks müüvad kaunid kaadrid talisurfist, sest suure surfimaailma

kontekstis on tegemist küllaltki eksootilise alaga. See ei tähenda muidugi, et kõik lainesurfi või freestyle pildid ära põlataks, neid on aga keerulisem teineteisest eristada.

Suhtlemine

Profisportlaseks olemine tähendab palju suhtlemist: rannas kaassurfaritega, tiimiliikmetega, varustuse arendajatega, fännidega jne jne. Sponsorlusega kaasneb väga tihti ka suur hulk lisakohustusi, mis võivad hägustada algseid eesmäärke, milleks sponsorlus on seatud. Kokkuleppeid tehes peab jälgima, et seda ei juhtuks, et seatud eesmärgid ei kannataks, sest sportlase pidev areng näitab, et sponsorlust on sihtotstarbeliselt kasutatud ja koostöö on olnud tulemuslik. Oluline on oma koostööpartnereid samuti oma tegemistega kursis hoida.

Ütleme, et mul on olemas kogu komplekt: blogi või facebooki lehekülg, mille kaudu inimesi oma tegemistega kursis hoida, hea kvaliteediga ilusad fotod ja eeskujulikud tulemused. Tekib küsimus, mida sellega nüüd peale hakata? Eelkõige tasub meeles pidada, et sponsorlus on vahend seatud eesmärkide, milleks endal vahendeid ei pruugi jätkuda, saavutamiseks. Sponsorlus ei ole eesmärk ise-enesest.

lhaldatud tiimraideri staatus on võiks olla esimeseks sammuks maailma tippu pürgiva surfari jaoks. Olgu see esialgu kohalikul tasandil, sest sealt edasi liikumine on heade tulemuste jõul kergem. Rahvusvahelisse tiimi jõudmine aitab avada aina uusi uusi mille najal jõuda kõige tippu.

Räägime lähemalt kahest Eesti sportlasest, kes on skoerinud endale rahvusvahelised lepingud. Ühe teekond on alles ees ning teine on juba maailma tipus vaatamas käinud.

TRISTEN ERIK KIVI

Tristen Erik Kivist kirjutasime juba eelmise aasta ajakirjas, kui ta suvi varem oli kroonitud noorte Euroopa meistriks Formula klassis. Sel aastal on Tristen tuntud purjetootja Point-7 rahvusvahelise tiimi liige.

Tristeni lugu on väga hea näide, kuidas head tulemused aitavad uksi avada. Nimelt on ta osalenud juba aastaid erinevatel võistlustel, nii baltikumis kui mujal Euroopas. Mida paremaks läksid tulemused, seda kõrgetasemelisemaks muutusid ka võistlused, kus osaleti, kuni saavutati mitmeid poodiumikohti maailmameistrivõistlustelt.

Järgnevalt leidis Tristeni meie kohalik Point-7 edasimüüja, kes tegi talle ettepaneku tiimi astuda. Üldiselt, kui kohalik edasimüüja näeb sportlase potentsiaali, on tal kerge seda sama sportlast edasi soovitada ka rahvusvahelisesse tiimi. Nii juhtus ka Tristeniga, kes eelmisel hooajal alustas enda jaoks uues slaalom klassis treenimist. Ettepanek tiimidega liituda oli kohaliku edasimüüja initsiatiiv.

“Peale noorteklasse oligi motivatsiooni raske leida. Nüüd tuleb uute eesmärkide nimel tööd teha.”

Foto: Anu Hammer

Tristeni algne kokkulepe soodustingimustel varustuse hankimiseks purjetootjatega sai lisa ka lauatootja näol.

Tristen ütleb, et selline samm edasi annab kindlasti talle lisamotivatsiooni, et täita oma ammune unistus liituda PWA sarjaga. Samas tõdeb ta, et sellise koostööga kaasneb üksjagu kohustusi alates laagristes käimisest kuni sotsiaameedias enda promomiseni. Õnneks on need kohustused kõik seotud tema eesmärkide saavutamisega. Veel ei oodata talt esikohti, sest Tristen sõidab slaalom klassi napilt teist aastat.

Kui Tristeniga kohtusime oli ta just saabunud Lanzarotelt, kus toimus Point-7 laager. Tristen kiitis kogu tiimi korraldust, kus kõik on väga selge ning töötatakse ühise eesmärgi nimel: saada paremaks. “Koos teistega sõita on äge,” ütleb ta, “õpetatakse nippe, kuidas varustust trimmida ning kõik on sõbrad” Suurimaks plussiks tiimiraideri staatusel on kaasnev *know-how* ja sõpruskond.

HiiuSurfShop
www.hiiusurfshop.ee

KRISTIIN OJA

Kristiin Oja on vaieldamatult kõige kõrgema lennuga Eesti lohesurfar.

Kristiin ei alustanud oma lohesurfrikarjääri lapsena, küll aga tegeles ta igasuguste muude spordialadega. 24-aastaselt jõudis Kristiin lohetamiseni ning avastas õige pea, et just see on see, mida ta teha tahab. Loobudes turundusjuhi töökohast pörutas neu Egiptusesse, kus rakendas töösse äsja omandatud istruktorilitsensi.

Elu lohesurfi instruktorina võimaldas olla küll palju aega vees aga mitte endaga vaid teisi treenides. Samas kohtus ta ühe tüdrukuga, kes juba sõitis maailmatasemel lohet ning kes süstis kindlustunnet, et kõik vajalikud trikid on treenitavas kauguses. Kui enne Egiptust oli Kristiinil juba soodusdiil lohede ostmiseks siis päris varustusega sponsoreerituse tasemele jõudmiseks kulus hea mitu aastat. Vahepeal tegeles Kristiin koolitamise ja kõikidel kohalikel võistlustel osalemisega. Siinkohal tasub märkida, et mitte alati ei saavutatud poodiumil kõrgeimat kohta, kuid sellest ei lasnud ta ennast morjendada. Oma ainsa sponsori toel tegi Kristiin kaasa Kite Tour Asia 2012/2013 aastal, mille ta lõpuks ka ära võitis.

Järgmiseks eesmärgiks seatud MMil võistlemine sai toeks tänu järjepidevusele. Sponsorluse otsimisega pörgatakse tihti vastu

suletud uksi, kuid õnneks leidis Kristiin võimaluse 2014. a 10 peatuspunktiga tuur kaasa teha.

Kui küsida, kas sportlase-elu on selline lust ja lillepidu nagu vahepeal piltidelt näha siis tegelikkuses see nii ei ole. Vahel harva katab sponsorlus kogu eelarve. See võib tähendada järelandmisi laagrite toimumises ja elamis- ja reisimistingimustes. Kristiin ütleb, et vahel tuleb eelarves püsimiseks otsida odavamaid võimalusi nagu ööbimine sõprade juures, võistluskohta saabumine rongiga või sootuks hääletades.

Kohatistest raskustest hoolimata ei kahetse Kristiin mitte midagi. Saadud tutvused ja nähtud maailm kaalub kõik kordades üles. Lisaks on see kõik viinud ta tänaseks selleni, et koos sõbranna Janega peetakse Kakumäel isiklikku surfikooli, tehakse koolitusi ja laagreid ning elatakse surf-elustiili Eesti võtmes.

“Neile, kes otsivad sponsoreid, tahaksin kindlasti meelde tuletada, et sponsorid ei tule õhust ise. Enne seda tuleb ennast tõestada ehk teha häid tulemusi ning kindlasti seada endale eesmärgid. Samuti on osade toetajate jaoks oluline sotsiaalmeedia. Seega on sport omaette töö ning võib-olla mitte kõigi jaoks, kuid kui see on sinu unistus – siis GO FOR IT!”

Uruau, Brasiilia
Foto: Laci Kobulsky

KES EI TUNNE BORIS LJUBTŠENKOT?

Tekst: Annika Valkna

Mees, kes sidus tavalise puuplangu kärestikulises Valgejões kivi külge, et proovida seda "surfi värki", hiljem katsetas sama asja purjelauaga. Siis otsustas lauas oleva pilu külge taglase otsida ja terve esimese aasta sikutas purje veest ilma ülestõmbeotsata. Esimese arvestatava triibu tegi Paunküla veehoidlal aastal 2012 aga see lõppes sellega, et tuul jäi metsa taha ja tagasi teisele kaldale tuli ikkagi ujuda.

2013 a Rootsist toodud Raceboard õpetas, et raceboard dispiiliinis on kaks kiirust: *slow* ja *dead slow*. Sellest hoolimata tõi uus laud suure arengu ja Boris ootas, millal kangutamisest käed nii tugevamaks saaksid, et ka tema võiks sõita nii kiiresti nagu teised. Surfiks vajalikust trapetsist kuulis ta alles suvi hiljem Virgo käest, kes olevat hämmeldunult küsinud, et miks poiss trapetsit ei kasuta. Poiss lihtsalt polnud trapetsist mitte midagi kuulnud.

Küllap on teisigi inimesi, kes paraja aja möödudes soovivad oma oskustes teistega mõõtu võtta. Boris seadis ennast esimest korda joonele talisurfi Eestikate raames 2015 a Võrtsjärvel, kus saavutas 8. koha. Et võistlemisega sina peale saada, sõitis ta järgneval suvel kaasa terve algajatele mõeldud Fun sarja ning lõpetas hooaja eneselegi üllatuseks poodiumi 3. kohal. Algas alguseks, aga möödunud talvel tuli Boris talisurfi MMilt koju hõbemedaliga. Talisurfise alguse tõttu ehk polegi väga imelik, et maailmatasemel saavutus just selles dispiiliinis tuli.

Vanlife

Tamsalust pärit Boris on hingelt surfar. Seda, et keegi pakib kogu oma elamise autosse, õigemini minibussi, ja sellega erinevates Eesti randades peatub-elab, ei saa pidada isegi ekslikult millekski muuks, kui tõelise surfari tunnuseks. Suvi nägi

Borisi sõnul välja täpselt nii, et nädala sees tuli käia tööl ning nädalalõppudel sõideti võistluskohtade ja ürituste vahel, oldi "rahulikult oma asjadega mööda ilma laiali" Näiteks käidi Pärnus, ööbiti bussiga rannas, ärgati päikesetõusul ja tehti mööda randa väike jooks. "Ka Pirita surfiklubi juures on tore parkida," ütleb Boris. "Eriti kui päike paistab ja teed küljeukse lahti ja on merevaade, ometigi on kirsiks tordil Ristna."

Kolimine saarele. Hiiumaa.

"Mõtlesin, et kui kunagi kuskile kolida, siis oleks see kas Pärnu või äkki Hiiumaa. Kuigi Hiiumaa poolt polnud ühtegi teist plussi kui, et see on saar ja siis saab igalpool surfata," räägib Boris. Lõpuks aga kallutas kaalukaasi Hiiuma kasuks Hiiumaa tüdruk Liisa, kes tänaseks isegi varmalt purjelauasõitu õpib. Kogu võimalik vaba aeg sisustakse surfiga ning küllap on varsti Hiiumaale surfilauaial tiir ka peale tehtud. Borisi sõnul on Hiiumaa elu rahulik, ainsad valgusfoorid asuvad sadamas ja keegi kuskile ei kiirusta. Aega on ja kõik teavad kõiki. Ja Boris on kohalike silmis kui "See hull Liisa surfarist peika". Mõneti hullumeelseks võib kutti ju pidada, sest nt Ristnas pole ta eales kartma lõõnud, isegi kui oskused seda lubaks. Tema on proovinud teha Ristnas trikki, mille umbkaudne nimi võiks olla *no-footed no-handed front loop*.

Talisurf

Võib-olla tuleks rääkida pisut lähemalt Borisi talisurfist. Oma igapäevase võistluslaua ehitas Boris ise, iseloomustades seda kui tanki teradega pool-hallitavast vineerist lauda. "Tegelt ei ole nii hull aga väga uus ei ole." Möödunud aastate võistlused on näidanud, et kuna varustus on suuresti kõikidel mingis osas ise tehtud, siis

Venemaal Togliattis peetud
talisurfi MMil sai Boris 3. koha
Foto: Snowkite Russia

varustusega sama suur roll on oskustel, mida talvel isukalt lihviti.

Kui küsida, mis Borisile talisurfi juures meeldib, siis see, et adrenaliini tuleb väga kiiresti kätte. “Kiirused on natuke suuremad kui vee peal” ja ka see, et kalipsot ei pea selga panema ning märjaks saamise võimalused on väikesed.

Sportlike ambitsioonide küsimuse peale arvab Boris, et on viimaste aastatega saanud selgeks, et et mitut jumalat korraga kummardada ei saa. “Pole võimalik olla hea talisurfis, suvel slaalomis ja sügisel-kevadadel waves. Miski hakkab seal vahel kannatama.” Targad sõnad, kuid lisab, et wave on ilmselt ikkagi tema lemmik.

Niisiis. Kes ei tunne Boris Ljubtšenkot: pikka tumedapäist kutti, kes pidi eelmise aasta *front-loop challenge* kaotamise järel oma pika patsi maha löikama, siis ehk selle artikli põhjal tunnete teda veidikene paremini. Borisi maalingutega surfilaud kaunistab Pirita surfiklubi kaminaruumi, ta on väga sõbralik ja abivalmis ning kindlasti tasub temaga rannas tutvavaks saada. Lõpetuseks sobib siia hästi Borisi arvamus, mis võiks sama hästi kuuluda

surfi kuldsete mõtete leksikoni.

“Minu arust on kõige tähtsam on see, et ma tunnen naudingut ja lõbu sellest, mis ma teen. Et ei tee ainult tulemuse pärast, siis see kaotab oma mõtte. Asja tulemus peab olema nauding.”

“Sõidan, surfan, lõhun purjeid, lõhun laudasid.”

Foto: Tallinn surf

JÄÄSURF

Tekst: Enda Pärisma

Fotod: Raul Harro

Küllap on nii mõnigi surfar vaadanud talvisel ajal oma õnnetult varnas rippuva kalipso poole ja mõelnud, kuidas seda surfinälga küll kiiresti kustutada. Võimalik on ju paksu kalipsoga merele minna või lõunasse sõita, kuid lahenduse võib leida ka meie enda jäisest talvest, võttesõnaga talisurf. Jäätunud veekogude ning ka lumiste lagendike peal surfamine on järjest populaarsemaks muutuv tegevus

Talipurjetamine on Eestis ammu teada ning läbi aastakümnete on meil ka mitmeid maailmatasemel sõitjaid olnud. Talisurf pole aga nii tuntud kui suvine vee peal surfamine ning klassikaline talipurjetamine.

Talisurfi liigid

Talisurfi kõige lihtsam on liigitada lohetalisurfiks ja purjetalisurfiks. Lisaks eraldi on ka tiivad, Eestis mitte väga levinud ala, kus sportlane hoiab veidi lohet meenutavat tiiba kätega. Kui purjedega sõidetakse peaaegu eranditult külmunud veekogudel jää või lumekihi peal, siis lohede ja tiibadega liigutakse lisaks jääle ka lumistel väljadel.

Võistlustel sõidetakse kõikidel aladel erinevaid distsipline, millest levinumad on kursisõit ja slaalom. Lisaks on kiirussõit, kus

nagu nimigi ütleb, aetakse taga tipp-kiiruseid. Peetakse ka maratone, kus läbitakse pikemaid, mitmekümnekilomeetriseid vahemaid ning lohedel on eraldi ka freestyle.

Miks talisurf?

Kõige olulisem põhjus on ilmselt see, et talisurf annab Eestis võimaluse surfiga tegeleda aastaringselt. Surfama võib minna vabal päeval; kevadepoole, kui on valgem, juba ka pärast tööpäeva. Oluline on, et oleks sobiv tuul ning veekogule minnes muidugi ka piisava paksusega jää.

Kui on alles soov surfiga tutvust teha, siis talvel võib esimeste sammude tegemine osutuda lihtsamaks kui suvel. Maa või jää peal jääb ära vette kukkumine, lauale ronimine, uuesti püstisaamine, vette kukkunud lohe või purje veest välja saamine -

tegevused, millele kulub õppides omajagu energiat. Sama ajaga saab jää peal rohkem sisulist trenni teha. Mõista, kuidas liikuma saada on suhteliselt lihtne ning surfimõnu tunnetamine tuleb kiirelt.

Talisurfi varustus

Kui mõni puri või lohe on juba olemas, siis pool varustust ongi juba koos! Vaja on midagi jalgade alla ja oluline on turvavarustus.

Lohetalisurfi puhul kasutatakse liikumiseks kas mäesuuski, lumelauda või uiske. Need ei pea olema erimudelid, sobivad tavalised spordipoodides müüdavad. Uiskudest eelistatakse jäigema saapaga jäähokiuiske, mis hoiavad jala hüppeliigesest paigal. Jäätunud veekogudel sõidetakse kõigi kolmega, paksema lume peal suuskade või lumelauaga.

Purjetalisurfariid kasutavad spetsiaalseid kelke. Kelgud on erinevad, nt jäigemad kursisõiduks või puksidel slaalomikelgud. On ka universaalseid kelke, mida saab kasutada mõlemiks. Puhtal või õhukese lumekihiga jääl sõitmiseks on kelgudel all uisud. Kui lumekiht on paksem, võetakse kasutusele suusakelgud. Uiskude ja suuskade arv sõltub kelgu tüübist ja sõitja soovist. Kelke on erinevaid ning kuigi neid saab ka osta tehasetoodanguna, meisterdavad paljud ala fännid oma kelgud ise. Kelke on tehtud ka euroalustest, millele on alla pandud suusad

Tiivaga kasutatakse uiske ja suuski, põhimõtted on samad mis lohevarustuse puhul.

Kuna sõidetakse kõval pinnal, on väga oluline turvavarustus - nagu ka teistel ekstreemsematel talispordialadel. Erinevalt vette kukkumisest võib jääle kukkudes tõeliselt haiget saada. Kiiver on kohustuslik ja võistlustel ilma kiivrita starti ei lastagi. Soovitavad on ka küünarnuki- ja põlvekaitsmed, et vähendada kukkumisel esineda võivaid lööke liigestele.

Kus ja kuidas talisurfiga tutvust teha?

Talisurfiga alustamiseks ei pea oma varustust omama, seda on võimalik rentida ning enamasti on see ka koolituse hinnas.

Tallinnas kogunevad talisurfiga tegelejad

peamiselt Harku järvele, kus sõudebaasi territooriumil tegutseb purjetalisurfi vanameister Kalev Allikveer. Temalt saab varustust rentida, aga ka purjetalisurfi algõppe näpunäiteid. Lohedega toimetavad Harkul Surftown'i tüdrukud. Nemad korraldavad nii erinevaid õppepäevi- ja laagreid kui ka individuaalõpet. Lohesurfi koolitusi pakuvad talvel ka mitmed tegijad väljaspool Tallinna nt Võsu Surfikool ning Pärnu Surf Center.

Surfarid on üldiselt sõbralikud inimesed ning kui talisurfarit nähes tekib tunne, et tahaks proovida, siis tasub ligi astuda ning küsida - võib juhtuda, et esimesed katsetused saavdki kohe tehtud.

Talisurfi arengud Eestis

Talisurfi 40-aastase ajaloo jooksul on olnud väga erinevaid aktiivsusperioode. Kui algusaastatel oli talisurf väga rahvarohke, siis läbi aegade on alaga tegelejate arv päris palju kõikunud.

Viimastel aastatel on talisurf taas üks kiiremini arenev surfiala. Ühelt poolt on põhjuseks kindlasti lohesurfi populaarsuse kasv, kuid ka purikelguga sõitjaid on juurde tulnud. Heal talvisel nädalavahetusel võib Harku järvel kokku lugeda üle 30 talisurfari; lisaks sõidetakse Võrtsjärvel, Virtsu lähistel, Laulasmaal, Võsul, Hiiumaal ja mujalgi. Talisurfi Eesti Meistrivõistluste tulemustest viimaste aastate lõikes on samuti näha osalejate suurenev arv. Eestlased on edukad ka tiitlivõistlustel, jõudes pea alati medalikohtadele.

Väga on oodatud lohetajate suurem osavõtt kodumaistest võistlustest ning samuti on tegemist noortele hea ajaviitmise võimalusega. Hetkel tegelevad noortega peamiselt surfiklubi Puri koostöös Noblessneri Purjetamiskooliga ning Surftown.

Talisurfi ajaloost Eestis

Esimese suusakelgu tegi aastal 1975 Kalev Allikveer. Algselt oli kelk mõeldud mäest alla sõitmiseks, kuid siis otsustas Kalev sellele surfipurje külge kinnitada, et ei peaks kelgutamiseks alati mäele minema. Sama aasta kevadel sai jääpurjetaja Jüri Plisniku abil ka

esimene uisukelk valmis.

Algusaastatel levisid pigem suusakelgud, sest lund oli palju. Paremaks osutusid ühe suusaga kelgud. Slaalomit sõideti algul vähem, sest seda on suusaga keeruline teha.

Kuna Eesti oli tol ajal osa Nõukogude liidust, liikus talisurf esmalt Eestist Venemaale, aga seejärel ka juba Soome ja sealt edasi ülejäänud maailma.

Esimene suurem võistlus Eestis toimus aastal 1977 - Tallinna Soojuse- ja Elektrihaama karikavõistlus lumepurjetamises. Esimene talisurfi MM toimus 1980. aastal Soomes. 1991. aastal peeti talisurfi MM esmakordselt Eestis, Kablis. Kalev Allikveer meenutab, et seal osales sadakond purje.

Lohesurfi prooviti Eestis esimest korda talvel 1992. aastal Kanadast toodud õppelohega. Laiemalt hakkas talilohesurf levima alles käesoleval sajandil.

Talisurfi suurvõistlused viimastel aastatel

Talisurfi maailmameistrivõistluseid WISSA (World Ice and Snow Sailing Association) on Eestis peetud viiel korral, viimati 2016. aastal. Algselt Haapsallu planeeritud üritus toimus kehvade jääolude tõttu Võrtsjärvel ning päeva võrra lühemalt.

Osalejaid oli kolmeteistkümnest riigist kokku 90 sportlast. Kõige rohkem võistlejaid osales purikelgu rajasõidus. Autasustamistseremoonial antli välja ligi 100 medalit, millest kuus jäi Eestisse.

Lõunanaabrid
käivad tihti ka
Eestis võistlemas.
Pildil Aleksandr
Leonjevi stiilinäide

Kuldse medali ja maailmameistri tiitli jättis koju Tõnis Salong purikelgu kiirussõidus, edastades väga napilt teise koha saanud Annika Valknat. Annika Valkna teine hõbemedal tuli purikelgu naiste slaalomis, hõbemedali sai ka Rein Raud purikelgu rajasõidus veteranide arvestuses. Pronksmedal purikelgu slaalomis veteranide arvestuses tuli Valeri Filippovile. Lohesurfaritest saavutas kiirussõidu kolmanda koha Madis Kallas.

WISSA-2017 toimus Venemaal, Togliattis. Võistlejaid oli küll rohkem, kui Eestis aasta varem (186), kuid esindatud oli ainult üheksa riiki. Eestis koondises oli 12 võistlejat - kaks lohetajat ja kümme keltusõitjat; osalejate arvult oli Eesti koondis korraldajamaa järel teisel kohal. Seekord oli suurim hulk osalejaid lohedega ning lohesõitjad olid jagatud kahte klassi - lauaga või suuskadel sõitjad, samuti oli eraldi freestyle arvestus. Tingimused olid Togliattis Volga jää peal väga keerulised - raske sulav lumi, mille peal liikumine ka suuskadel väga keeruline. Purikelkude slaalomirada oli väga lühike, kitsas ja vesine.

Eestased said taas kuus medalit. Kõige edukamad olid eestlased purikelgu slaalomis, kus üldarvestuse teise koha saavutas Boris Ljubtšenko ja kolmanda koha Meelis Rang, võitis soomlane Feodor Gurvits. Master vanusearvestuses sai Gurvitsa järel teise koha Meelis Rang ja kolmanda Tõnis Salong. Kursisõidus said medalid meie veteranid: hõbedase Valeri Filippov ja pronksi vanim osaleja klassis Juhan Gross.

Reisilaeva poolt tekitatud lained
Tallinnas Russalka monumendi juures
Foto: Nikolai Rodin

LAINESURF EESTIS

Tekst: Ülle-Linda Talts

Kui eestlane räägib surfist, peab ta silmas enamasti lohe- või purjelauasõitu, kus nimetatud harrastuste juures peamiseks liikumapanevaks jõuks on purjesse või lohesse kinnipüütud tuul. Kui mujal maailmas rääkida surfist, siis on kõigile selge, et räägitakse surfilauaga lainel sõitmisest. Paljud on avaldanud arvamust, et Läänemerele esineb selleks spordialaks sobivaid lained harva ja vaid tormidega. Sellegipoolest, on eksootiline ala köitnud paljusid eestlaseid, kes on ühel või teisel moel saanud maitse suhu ning lülitanud “päris” surfi oma hobide hulka. Lainesõit lisati alles hiljuti ka olümpiamängude kavva ning ala debüteerib Tokyos aastal 2020. Olümpiakavas olemine on omamoodi tunnustus sellele maailmas laineid lõõvale spordialale.

Järjest kasvav tähelepanu tekitab soovi tegeleda sellega ka kohtades, mida ei peeta kõige sobilikemaks. Ning kui tekib tahe siis leitakse ka võimalus ja päris ookeanilainetele otsitakse aina

enam alternatiive ehk püütakse luua kontrollitavas keskkonnas tehislaineid. Selliseks näiteks on lainebasseinid (wavepools), kus masinate abil tekitatakse igale tasemele sobilik lainetus. Kuulsaim neist on ilmselt Surf Snowdonia, mis asub Walesis, kuid neid tehisejärvi tekib kõikjale juurde nagu porilompe peale vihmaadu.

Lisaks surfatakse mootorpaadi ahtris moodustuvatel lainetel ning kasutakse kiirevoolulistel jõgedel tekkivaid veefronte, viimaste seas kuulsaim asub Saksamaal Müncheni kesklinnas. Eestis rahuldavad surfarite lainenälgade ka Tallinn-Helsingi vahet sõitvad reisilaevad, mis Tallinna rannikupiirkondadesse eeskujulikke laineliine suudavad tekitada.

Kõige suurem valerusaam, et Eestis pole võimalik lainesurfiga tegeleda ei pea kindlasti paika. Muidugi on võimalus ka surfi-eesmärgiga reisimine, kuid laineid saab taltsutada ka meil. Eks ikka põhilistes lainekohtades Väänas ja Ristnas.

3 KÜSIMUST

Vastab väsimatult Eestis laineid jahtivalt Karel Kangro.

Mis oli alguses kõige raskem?

Alguses on kõige raskem aru saada, millal ja kus lainetab. Seejärel kohanemine surfilaua tasakaalumaailmaga. Praegu võin osavõttlikult kõrvalt vaadata seda vaeva, mida algajad lainelaudurid meie lainetest läbimurdmisel näevad.

Lauale püstisaamine pole eriti keeruline, palju raskem on õige laine valida. Merd ja laineid tuleb osata lugeda - otsustada, millega kaasa minna, millistele ponnistamata jätta. Uut ja tundmatut on alguses väga palju. Kogemusega tuleb aga tasakaal ja rahu, mida on hädasti vaja, et jõudu hoida lainete püüdmiseks ja neil tegutsemiseks. Meie külmades tingimustes on ökonoomsus kõige tähtsam.

Kuidas Eestis leida häid lainesurfi kohti?

Otsides! Meil on laineid ilmselt paljudes, peamiselt edela/lääne/põhja poole avatud randades. Tuntumatest Vääna ja Ristna kant. Kaugemal Saaremaa looderannik aga ka mujal, kuhu laineenergia ulatub.

Põhiline aeg lainesurfiks on hilissügisel ja

südataalvel, kui avamerel on tormisemaid päevi, mis randadesse laineid lükkavad. Eestis on palju päevi kui tuul on nii tugev, et lauale püsti hüpatel surub tuul sõitja lihtsalt laine seljale tagasi.

Jälgin Windguru prognoose. Mida pikemalt korralikku tuult meie läänerannikule lubab, seda suuremaid laineid on sealtkandist oodata. Metoci lainekõrguse mõõdusi vaatan, soomlaste ja taanlaste loodud lainemudeleid, mis on väga täpsed. Mugavaks jälgimiseks olen koondanud mõned enda jaoks olulisemad oma veebilehele www.spiral.ee/wave.

Milline on olnud parim lainesõidukogemus?

Ilmselt oli see päev, kus olime koos surfiperega ühes salajases spotis. Sinna tekkisid laineseljad,

millelt drop'imiseks tuli kogu julgus ja pealehakkamine kontsentreerida ühte teravasse hetke. Taolistest momentidest piisab aastateks, see on materjal, mis vaikselt hõõgub ja kogu teemat kenasti kütab.

Talvine lainesurf on Eestis teemaks
Fotod: Andreas Meister

Väike surfisõnavara leksikon

Kuna suur osa meieni jõudvast surfislängist on inglisekeelne, siis võib olla on päris alustajal terminite maailmas natuke keeruline orienteeruda. Siin on mõned enim levinud väljendid, mida rannas kuulda võib.

Aerial – manööver, kus sõidetakse peale laine tipule ja selle tulemusel surfar lendab õhus

Aloha – hawaii keelne tervitus või hüvastijätt

Backside – laine sõitmine seljaga laine poole

Backwash – laine pörkumine rannalt tagasi tekitades vastassuunalise laine

Barrel – laine osa, mis moodustab tunneli sarnase käigu

Carve – terav pööre laine näol

Closeout – laine, mis murdub kõikjal ja korraga. Lainel puudub sõidetav laine õlg

Duck diving – väikesemate laudadega tehtav manööver lainete taha pääsemiseks, kus sukeldutakse lainest läbi või lainevahu alt mööda

Foam laud – algajate surfilaud, mille pealne on kaetud pehme kaitsva plastiku kihiga

Kook – algaja, kogenematu surfar

Line-up – koht lainete murdmise tsooni taga, kuhu kogunetakse lainete ootamiseks ja valimiseks

Pop-up – laual püstisesse asendisse hüppamise liigutus

Rip current – tugev pinnapealne ja lühiajaline hoovus, mis liigub rannas avamere poole

Turtle roll – lainete taha saamise manööver, kus surfaja keerab ennast lauast kinni hoides korraks laua alla/vette, et vastutulev laine läheks üle

Whitewater – valge vahune vesi, mis järgneb laine murdmise tsoonile

Windswell – lained, mis on tekkinud kohaliku tuule mõjul

Wipeout – ootamatu kukkumine surfates

3 KÜSIMUST

Vastab Sri Lankal surfihostelit pidav Krööt Laesson

Kuidas tekkis huvi ja kus proovisid esimest korda surfata?

Esimest korda proovisin lainesurfi 9 aastat tagasi, kui elasin Hawaiiil. Ega ma väga aru ei saanud, mis ma seal vees teen, aga hakkas meeldima. Lainesurf on nii vaimselt kui füüsiliselt väga raske spordiala. On need päevad, kui olen vees ja midagi välja ei tule- istun seal vees ja olen tige kogu maailma peale. Aga siis sa saan selle ühe suureparase laine ja äkitselt olen maailma kõige õnnelikum inimene ja kõik mured on kadunud. See on tegelikult kõige aegedam tunne üldsel

Surfipagasiga liikumine

Ma arvan, et kui surfarina on üldse raske reisida. Vahet pole kas mees või naine: varustus laheb lennukis kaduma, lauda bussi ei lubata, rääkimata sellest, kui keeruline on kogu seda kama enda seljas kanda. Aga ma arvan, et vahel mind naisena aidatakse rohkem. Line-up is olles pole suurt vahet - peab lihtsalt austama kohalike reegleid. Surf on avanud mulle palju uksi: olen elanud maailma kõige aegedamates kohtades, kohtunud nii paljude uute inimestega ja nüüd mul on enda hostel ja restoran- seda kõike tänu surfamisele.

Kus on kõige parem surfiga alustada, kus kõige parem juba siis kui sõita oskad?

Kõige parem on alustada randades, mis on sobilikud algajatele. Kui esimest korda vette minna, tuleks võtta endale instruktor, või minna sõbraga, kes oskab. Kõige tüüpilisem viga on see, et võetakse liiga väike laud. Sa võid küll lahe välja näha, aga sul pole pooltki nii lõbus kui suurema lauaga. Lainelauga saab hullata ka Eestis. Euroopas on kindlasti head kohad Hispaania, Prantsusmaa ja Portugal. Mina muidugi soovitan tulla minu juurde-Sri Lankale tulla, siin on tingimused sobilikud nii algajatele kui ka edasijõudnutele.

SURF SNOWDONIA

Tekst ja foto: Nikolai Rodin

Kui palju Eestlasi on sellesse müstilisse kohta sattunud? Enda teada olin igal juhul esimene Maailma pikim tehislaine on faktides selline:

Asukoht - North Wales, UK

Laguun on 300m pikk ja 110m lai

Sõidetav pikkus 150m (16sek)

Laine max kõrgus 2m

Korraga saab vees olla kuni 52 inimest

Projekti maksumus £12M

Bassein asub 5 tunni rongisõidu kaugusel Londonist, ümbritsetuna põldudest ja mäestikest. Kohapeal suur rendilaudade valik alates vahukatest kuni Firewire plaatideni välja.

Mis tunne on siis? Äge! Laine on kiire, andestav aga võrreldes ookeaniga kannab vähem ja ei ole nii võimas Tegin 30min soojendust Intermediate Takeoffil ja läksin Advanced Takeoffile. Peab ühe korra lainele pihta saama, et aru saada kuidas see töötab.

On siis õige asi või mitte? Nii ja naa, muidugi sõit basseinis ei asenda lainesurfi ookeanil. 1-2 nädalat sõita ühte ja sama lainet ilmselt tüütaks ära. Teisest küljest, laine on pidevalt ühesugune, laseb areneda kiiremini ja keegi ei trügi vahele. Mitu korda oled sõitnud kaugele ja lainet/tuult pole? See on nagu kaabelpark. Kui jõuame kunagi 5 jõukama riikide hulka, siis Eestis oleks kunstlaine bassein ülikihvt ja tulevaid päevadel oleksin küll sõitja:)

SURF LAAGER 2017

13.07 - 16.07

VALGERANNA

ALL ABOUT SURFING

RIDEENGINE

